॥ વરદ હસ્ત પ્રભુ તમારો, સદાય રહેજો જીવનસહારો ॥

॥ અધ્યાત્મ ॥

(આધ્યાત્મિક વિકાસની નવી જ ક્ષિતિજ ખોલતું માસિક)

સંસ્થાપક : પરમ પૂજ્ય યોગેશ્વરજી

પ્રકાશક : સર્વમંગલ ચૅરિટેબલ ટ્રસ્ટ

આદ્ય તંત્રી : શ્રી નારાયણ જાની

સંપાદક : શ્રી તરલા દેસાઈ-ડૉ. અરુણા ઠાકર

વ્યવસ્થાપક : શ્રી આશિષ વી. ગોહિલ P.966 466 9052

મુદ્રણ : વૃન્દા ભૂપેન્દ્ર પટેલ, OLD L.I.G 167, આનંદનગર, ભાવનગર-૫

લેખો મોકલવાનું સ્થાન : ૩૦૧/મૂર્તિધામ ડ્રીમ્સ, ભગવતી નર્સરીની બાજુમાં, ડી.કે.પટેલ હૉલ સામે, નારણપુરા, અમદાવાદ-૧૩

અધ્યાત્મ' ઈમેઈલ એડ્રેસ : avgohil1@gmail.com

વેબ સાઈટ 'SWARGAROHAN.ORG'

ગ્રાહકોને 'ગ્રાહક નંબર' સરનામા સાથે લખવામાં આવે છે તે નોંધી લેવો.

'અધ્યાત્મ' દર માસની ૧ તારીખે પ્રસિદ્ધ થશે.

આ અંકના ટાઈટલ પેઈજ સાથે કુલ પાનાં ૬૮.

છૂટક નકલ ૮-૦૦। દસ વર્ષ માટે **૨૫૦/–**

વિદેશમાં વાર્ષિક રૂા. **૧૬૫૦/–**। દસ વર્ષ માટે **૧૬,૫૦૦/–**

'અધ્યાત્મ'માં અધ્યાત્મવિષયક લેખો, ભજનો, ગીતો આવકાર્ય છે.

'અધ્યાત્મ'નું વાર્ષિક લવાજમ બંધ કરેલ છે. તેને બદલે નવા બનનાર ગ્રાહકે ઓછામાં ઓછા બે વર્ષનું લવાજમ રૂા. ૫૦/– ભરવાનું રહેશે.

આ લવાજમ ડ્રાફ્ટ અથવા મનીઑર્ડરથી નીચેના સરનામે મોકલવાનું રહેશે :

સર્વમંગલ ચૅરિટેબલ ટ્રસ્ટ

'સ્વર્ગારોહણ', દાંતા રોડ, **અંબાજી.** તા. દાંતા, જી : બનાસકાંઠા

પિન કોડ : ૩૮૫૧૧૦ ફોન નં. ૦૨૭૪૯-૨૬૨૨૬૯

॥ પરમાત્મા સાથે સપ્તપદીના ફેરા ॥

દુલહિન ગાવો મંગલાચાર
હમ ઘર આયે પરમ પુરુષ ભરતાર
તનરતિ કરિ મૈં મનરતિ કરિ હૌ પાંચો તત્ત્વ બરાતી
રામદેવ મેરે પાહુન આયે મૈં જોબન મદમાતી
શરીર સરોવર વેદી કરિ હૌં બ્રહ્મ વેદ ઉચાર
રામદેવ સંગ ભાંવરિ લૈહોં ધન ધન ભાગ હમાર
સુર તૈંતીસોં કૌતુક આયે મુનિવર સહસ્ર અઠાસી
કહ કબીર બ્યાહિ ચલે હૈં પુરુષ એક અવિનાસી

—કબીરજી

'દર્શનપર્વ' પછી તે 'સ્વર્ગારોહણ'નું હોય, 'કર્પૂરવન'નું હોય કે 'વિદેશ'નું સર્વને એ 'પરમ સુખકર' કેમ લાગે છે ? કેમકે એમાં પૂજ્યશ્રી'મા' અને તેમનાં બાળકોનો 'આનંદદાયી મેળાપ' મુખ્ય હોય છે. બધું જ વીસરી જઈ, કેવળ હૃદયઐક્ય-આત્માનો અભેદ અનુભવવાની એ 'ધન્ય પળો' હોય છે. પણ એ પર્વ થોડી ક્ષણોનો ચમકાર કરી અદૃશ્ય થઈ જાય અને એમાં રહેલી 'શાશ્વતીની ઝંકૃતિ' ન સંભળાય તો ગમે તેટલી ભવ્ય ઉજવણીનો પણ શો અર્થ ?

કબીરજીના આ પદમાં પર્વની એ 'મંગલ ક્ષણ'ને શાશ્વત કરી લેવાનો સીધો—સરળ ઉપાય છે.

તમે દુલ્હન બની મંગલાચાર ગાવા માંડો. દુલ્હનરૂપ ધારતાં જ તમને પ્રતીત થશે કે, મારા ઘરે તો વરરાજારૂપે સ્વયં પ્રભુ પધાર્યા છે ! તન-મન એના પ્રેમમાં રત થઈ જઈ, પંચ મહાભૂતતત્ત્વો બારાતી-જાનૈયા થઈ જશે.

આજે મારે આંગણે દુલ્હારૂપે પ્રભુ છે. એમની સાથેના લગ્નમાં મારું શરીર અગ્નિની વેદી છે. ખુદ બ્રહ્મા મન્ત્રોચાર કરી રહ્યા છે. હું પરમાત્મા સાથે સપ્તપદીના ફેરા ફરીશ એ નિહાળવા તેત્રીસ કરોડ દેવતાઓ અને અઠ્યાસી હજાર મુનિવર્યો પધાર્યા છે. હું અખંડ, અવિનાશી પ્રિયતમ સાથે પરણી રહી છું. આના જેવું પરમ સૌભાગ્ય બીજું કયું હોય ?

પછી કોઈએ કોઈના લગ્નપ્રસંગે મ્હાલવા જવું નહિ પડે. દરેક જણ પોતે જ પ્રભુને પરણે-પોતાનાં લગ્ન મ્હાલે, આનંદે, ઊજવે. આ એક જ પર્વ-આત્મઐક્યનું, આત્માના પરમાત્મા સાથેના યોગનું શાશ્વત છે, અમર છે, અખંડ છે, ઉજવવા જેવું છે.

વિશેષાંક

|| વિદેશમાં દર્શનપર્વ ||

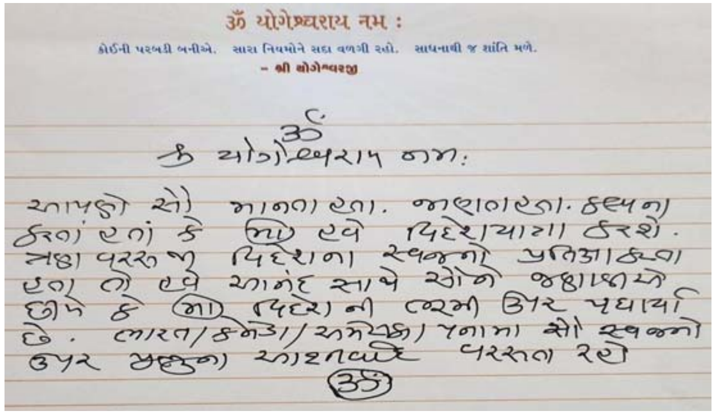

ૐ યોગેશ્વરાય નમ :

કોઈની પરબડી બનીએ. સારા નિયમોને સદા વળગી રહો. સાધનાથી જ શાંતિ મળે.
- શ્રી યોગેશ્વરજી

ૐ

ૐ યોગેશ્વરાય નમઃ

આપણે સૌ માનતા હતા. જાણતા હતા. કલ્પના કરતાં હતાં કે મા હવે વિદેશયાત્રા કરશે. ઘણા વરસોથી વિદેશના સ્વજનો પ્રતિક્ષા કરતા હતા તો હવે આનંદ સાથે સૌને જણાવીએ છીએ કે મા વિદેશની ભૂમિ ઉપર પધાર્યા છે. ભારત/કેનેડા/અમેરિકા/જગતના સૌ સ્વજનો ઉપર પ્રભુના આશીર્વાદ વરસતા રહો

ૐ

અનુક્રમ

નિવેદન		૫
૧. શ્રીયોગેશ્વરકથામૃત	શ્રી ‘મા’ સર્વેશ્વરી	૬
૨. પ્રેમની સાધના : દર્શનપર્વ	ડૉ. અર્પિતા જોશી	૯
૩. પૂ.શ્રી‘મા’ની દર્શનયાત્રાની અલૌકિક યોજના	શ્રી વિકાસ-રૂપલ	૨૬
૪. દર્શનપર્વ	શ્રી જયંતીભાઈ	૨૮
૫. દર્શનયાત્રા	શ્રી હંસાબેન અંબુભાઈ	૩૧
૬. દર્શન : અમંગલહારી	શ્રી પારુલ અંકોલિયા	૩૪
૭. એક સુંદર-સત્સંગદર્શન	શ્રી વિજય ભાવસાર	૩૬
૮. એ ધન્ય ઘડી આવી જ ગઈ !	શ્રી જિજ્ઞા સ્માર્ત	૩૭
૯. આજ આનંદની હેલી	શ્રી પી.કે.શાહ	૪૦
૧૦. શ્રી કૃષ્ણના આગમનથી આનંદિત ગોપી	શ્રી ભાવના ભાવસાર	૪૧
૧૧. ‘પોકારો તો પડખે’	શ્રી અમિષા	૪૨
૧૨. Divine Darshan of Pu.Maa	શ્રી હિતેશ લાડ	૪૬
૧૩. Direct Vision of Divine Mother	શ્રી પ્રતીક સ્માર્ત	૫૫
૧૪. An Unique Darshan of Maa	શ્રી ધર્મેશ મિસ્ત્રી	૬૦

-------------★-----------------★------------------

|| ક્ષમસ્વ ||

આપના ઉષ્માભર્યા પ્રેમસભર પ્રતિસાદ છતાં ‘વિદેશ-દર્શનપર્વ’નાં સાત લેખોનો સમાવેશ સ્થળસંકોચને કારણે આ અંકમાં થઈ શક્યો નથી.

નિવેદન : વિદેશના ‘દર્શનપર્વ’ના શ્રીગણેશ એટલે પૂ.શ્રી‘મા’ની ‘પત્રિકા’

મહાન સંતોનાં ‘રહસ્યો’ જેટલાં ‘પ્રગટ’ હોય છે એટલાં જ ‘છૂપાં’ હોય છે. પરમ પૂજ્યશ્રી‘મા’ની આ ‘નાનકડી પત્રિકા’ એનું જીવંત પ્રમાણ છે.

પૂજ્યશ્રી‘મા’ આનંદ સાથે સ્વયં જણાવે છે કે; ‘મા વિદેશની ભૂમિ ઉપર પધાર્યાં છે. આપણે સૌ માનતાં-જાણતાં-કલ્પતાં હતાં કે, ‘મા’ હવે વિદેશયાત્રા કરશે; અર્થાત્ એ ઘટના પૂર્વનિર્ધારિત હતી. પણ પૂ.શ્રી‘મા’ એના રહસ્યને ઉઘાડતાં કહે છે તેમ, એની પાછળ ત્રણ-ત્રણ વરસોની, વિદેશના ભક્તોની ‘પ્રતીક્ષા’ હતી-છે.’

જ્યાં પ્રેમજનિત પ્રતીક્ષા હોય ત્યાં પ્રેમજનિત આગમન હોય જ હોય. પ્રેમનો એ સહજ, સ્વાભાવિક વણલખ્યો ધર્મ છે.

પરંતુ ‘મા’ના વિદેશગમનના સમાચાર કોઈ અન્ય માધ્યમ દ્વારા અચાનક આવ્યા હોત. તો દેશવાસીઓના કોમળ હૃદય પર કુઠારાઘાત થાત. એટલે તેઓશ્રીએ બહુ ચુપકીથી, આશ્વાસક શબ્દોમાં કહી દીધું ! બીજો એક આશય એ પણ ખરો કે, પોતાની અનુપસ્થિતિ કે ઉપસ્થિતિથી ક્યાંય જરાસરખો ભાર-દાબ સ્વજનો પર ન આવે.

એટલે એક સામાન્ય યાત્રિકની જેમ એક દેશમાંથી બીજા દેશમાં ગયાની માહિતી સાવ અનૌપચારિક રીતે આપી દીધી ! જો કે, આપણે જાણીએ છીએ કે સાચા સંતની યાત્રા એક ખંડમાંથી બીજા ખંડની મુલાકાત જેવી સ્થૂળ, સામાન્ય કદી હોતી નથી. એમની યાત્રાના એક સંકલ્પમાં યાત્રાપથમાં આવતાં પ્રત્યેક જીવના મંગલની ખેવના હોય છે. યાત્રાનો સઘળો પરિશ્રમ ભક્તોના કલ્યાણકાજ જ હોય છે.

વળી, પૂ.શ્રી‘મા’ ‘અત્ર’ થી ‘તત્ર’ વિચરણ કરતાં ભાસે, પણ સદા ‘સર્વત્ર’ વ્યાપ્ત જ તેમની ચેતના રહેવાની. નકશો દેશ-વિદેશની ભૂમિને અલગ આંકી બતાવે પણ પૂ.શ્રી‘મા’ તો હર પળ પ્રભુની નિત્ય પ્રાર્થનામાં જ વસતાં હોય છે, જેમાં ભારત, અમેરિકા, કેનેડા, પનામા જ નહિ સર્વ દેશોના ભક્તો પર પ્રભુના આશીર્વાદ વરસાવવાની તેમની નેમ હોય છે.

એટલે સાચો-કાયમી, શાશ્વત મુકામ તો પૂ.શ્રી‘મા’ માટે ‘પ્રભુનાં શ્રીચરણ’ અને ‘ભક્તનું પ્રેમીહૃદય’ જ રહે છે, હોય છે.

પરિણામે પૂ.શ્રી‘મા’ની કોઈપણ યાત્રા છેવટે તો આત્મા-પરમાત્માના અનુસંધાનની ઉજવણી માટે જ હોય છે.

તેથી ‘પ્રત્યેક દર્શનપર્વ’ ‘પરસ્પરદેવો ભવ’ તેમજ ‘પ્રીતિયોગમ્ પરસ્પરમ્’નું ઉજજવળ ઉદાહરણ બની રહે. પૂ.શ્રી‘મા’ની આ પ્રેમપત્રિકા પર્વના શુભારંભે ‘શ્રી ગણેશજીની સ્થાપના’ સમી મંગલમય બની રહે છે.

॥ શ્રીયોગેશ્વરકથામૃત ॥

દક્ષિણ આફ્રિકાનો પુણ્યપ્રવાસ–દિન ૧૧૪

તા. ૧૦-૩-૮૩, બુધવાર, ફાગણ વદ અગિયારસ સં. ૨૦૩૯

ડરબન શહેર

આજે અગિયારસ છે. પૂ.શ્રી દરરોજ જ માતાજીનું સ્મરણ તો કરે જ. પરંતુ અગિયારસે વિશેષ રીતે સ્મરણ કરે. એનું ખાસ કારણ એ કે માતાજીએ આ પૃથ્વી પરથી અગિયારસને દિવસે જ વિદાય લીધેલી.

સમયસર લેખન, જપ, વ્યાયામ, લેખન ચાલુ જ છે. વિવિધ ફળો કેરી, કેળાં, સફરજન, પેર, પીચીસ, તડબૂચ, તથા બાફેલાં શક્કરિયાં ને બાફેલી મગફળીમાંથી આજે પૂ.શ્રીએ ફક્ત એક કેળું ને દૂધ જ ફળાહારમાં લીધાં.

ડરબન ખાતેના પૂ.શ્રીના છેલ્લા કાર્યક્રમોની પ્રચાર-પત્રિકા

શ્રી સુરત હિન્દુ ઍસોસીએશન ★ શ્રી સંત પુનિત સેવા સંઘ, ડરબન

શ્રી મહાત્મા યોગેશ્વરજી અને શ્રી મા સર્વેશ્વરીના ગુજરાતી જનતા માટે ડરબન ખાતે છેલ્લા કાર્યક્રમો

તારીખ સમય સ્થળ વિશેષ નોંધ

૧૦-૩-૧૯૮૩ થી ૧૨-૩-૧૯૮૩ સાંજે ૭-૪૫ મિનિટે શ્રી ભારત હૉલ,
૧૩૭, પ્રિન્સ એડવર્ડ સ્ટ્રીટ, ડરબન પ્રવચન★

૧૩-૩-૧૯૮૩ સવારે ૭-૩૦ થી સાંજે ૭-૩૦ શ્રી એસોસીએશન હૉલ
૧૨૭, વિક્ટોરીઆ સ્ટ્રીટ, ડરબન ધ્યાન શિબિર

૧૪-૩-૧૯૮૩ થી ૧૮-૩-૧૯૮૩ સાંજે ૭-૪૫ મિનિટે શ્રી ભારત હૉલ,

૧૩૭, પ્રિન્સ એડવર્ડ સ્ટ્રીટ, ડરબન પ્રવચન★

૧૯-૩-૧૯૮૩ સાંજે ૭-૪૫ મિનિટે શ્રી ભારત હૉલ,

૧૩૭, પ્રિન્સ એડવર્ડ સ્ટ્રીટ, ડરબન વિદાય સત્કાર સમારંભ

૧૦-૩-૧૯૮૩ થી ૧૯-૩-૧૯૮૩ સાંજે ૬-૪૫ થી ૭-૩૦ શ્રી સપ્તાહ મંદિર

૧૧૪, પ્રિન્સ એડવર્ડ સ્ટ્રીટ, ડરબન સમૂહ ધ્યાન-મનન

સર્વે શ્રદ્ધાળુ ભાઈબહેનોને આ અનુભવી-જ્ઞાની સંતના ઉપરોક્ત જ્ઞાન-પ્રકાશમય કાર્યક્રમમાં સમયસર પધારવા સ્નેહભર્યું નિમંત્રણ પાઠવે છે.

★ વિષય : ધ્યાન શિબિર સિવાયનાં પ્રવચનોમાં ખાસ કરીને નવરાત્રી, આદ્યશક્તિ, માતૃભક્તિ અને પ્રસંગોચિત રામાયણ, ભાગવત, નારદ ભક્તિસૂત્ર વગેરે. ભજનો અને ધૂનો : પૂજ્ય માતા સર્વેશ્વરી.

આજે બહાર વરસાદ હતો, તેથી પૂ.શ્રી બહાર આંટા મારતા નથી. વળી, આજે થોડી શરદીની પણ અસર છે.

આજે, આ ધરતી ઉપર કેટલાં પ્રવચનો થયાં તથા ક્યાં કેટલું રહ્યાં તેની ગણતરી હું સવારથી કરતી હતી, જેથી દૂધ પણ આઠને બદલે સાડા આઠે લાવવાનું બન્યું. ફળાહાર પણ છેક એક વાગ્યે લીધો.

પૂ.શ્રી મારી કાર્યપદ્ધતિ જોઈને કહેવા લાગ્યા : આજે તમને જોઈને સવારથી મને એકનાથ યાદ આવે છે. તેમને હિસાબી કામકાજ સોંપેલું. એક પૈસાની ભૂલ આવી તો આખી રાત હિસાબ કર્યો. તે જોઈને જનાર્દન સ્વામીએ કહ્યું કે, શું કરે છે?

તો એકનાથ કહે કે, હિસાબ નથી બેસતો તે હિસાબ કરું છું.

ત્યારે જનાર્દન સ્વામીએ કહ્યુંઃ અરે ! આટલો સમય પ્રભુસ્મરણમાં ગાળ્યો હોત તો પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ જાત. એકનાથની નિષ્ઠા જોઈ જનાર્દન સ્વામીએ તેમને પ્રભુદર્શન કરાવ્યાં.

પૂ.શ્રીની વાત સાંભળી મને આનંદ થયો. પણ મૌન હતું.

એટલે મેં કશો જવાબ ન આપ્યો.

પૂ.શ્રી બપોરે આરામ કરે છે.

આજે શ્રી સપ્તાહ મંદિરમાં પોણા સાતથી આઠ વાગ્યા સુધી સમૂહધ્યાનનો જાહેર કાર્યક્રમ હતો. ત્યાં એ કાર્યક્રમનું સંચાલન પૂ.શ્રીએ કર્યું.

લગભગ સીત્તેર ભાઈબહેનોએ તેમાં ભાગ લીધો. પૂ.શ્રીએ અડધો કલાક સમજ આપી.

ભારત હૉલમાં સવા આઠથી સવા નવ રામાયણ ઉપર ગુજરાતીમાં પ્રવચન થયું.

શ્રી સપ્તાહ મંદિર અને ભારત હૉલ વચ્ચે પાંચ મિનિટનું જ અંતર છે. બન્ને સાથે એક જ રસ્તા ઉપર સામસામી દિશામાં આવેલાં છે.

પ્રવચન બાદ ભજન થયું.

તા. ૧૩-૩-૮૩ને દિને એક દિવસની ધ્યાન-સાધના શિબિર થશે તેની જાહેરાત પણ થઈ.

આવતા મંગળવારે યુનિવર્સિટીમાં અને તે જ રાત્રે ભારત હૉલમાં ‘યોગ’ ઉપર અંગ્રેજીમાં પ્રવચનો થશે. એ કાર્યક્રમો ગઈ કાલના કાર્યક્રમના અનુસંધાનમાં ગોઠવાયેલા છે.

ઉતારા ઉપર આવવામાં પંદરવીસ મિનિટ લાગે છે. ભારત હૉલથી રિઝર્વહીલ ૨૫ કિલોમીટર દૂર છે.

ઉતારા ઉપર આવી દરરોજની જેમ ઠંડું દૂધ ન પીતાં તુલસી, ફૂદીનો ને મરી નાખીને ગરમ દૂધ પીધું. તે દરમ્યાન થોડીવાર શ્રી રતિભાઈ સાથે વાતો કરી.

પછી આરામ.

હરિઃ ૐ

—શ્રી ‘મા’ સર્વેશ્વરી

॥ પ્રેમની સાધના : દર્શનપર્વ ॥

સાધકો સાધના કરી સિદ્ધ બને છે. સાધનામાં વ્રતો, ઉપવાસો, કઠોર તપ કરી પોતાના પરમ પ્રિયની પ્રાપ્તિ કરે છે. સમર્થ સંતો, આત્મદર્શી મહાપુરુષો પછી એમની સિદ્ધિઓને જનહિતાર્થે ખર્ચ કરે છે. લોક-કલ્યાણ માટે વાપરે છે.

પણ જેઓ 'પ્રેમાવતાર' હોય તેમનું શું ? પરમાત્માનો પરમ પવિત્ર પ્રેમ જ્યારે પૃથ્વીપટે માનવ દેહ ધારણ કરી અવતરે તો એમના દર્શન કેવાં હોય ? એ પ્રેમાવતાર, પ્રેમઉપનિષદનાં રોમે રોમમાંથી પ્રેમના પ્રચંડ પ્રવાહ ધસમસતા હોય છે. એમની નાનકડી કૃશકાયમાં પ્રેમનો અથાગ મહાસાગર હોય છે. એ મહાસાગરના કિનારે તો શીતળ મોજાં અનુભવાય ને શાતા મળે, તેના ગુણાનુવાદ ગાઈ લઈએ.

પૃથ્વીપટે પરમાત્માના પવિત્ર પ્રેમનું વિશુદ્ધ અવતરણ એટલે 'પૂજ્ય શ્રી 'મા' સર્વેશ્વરી'. શિષ્ય ગુરુભક્તિ કરે, પ્રાર્થના કરે, પોતાને પવિત્ર કરે ત્યારે તેના ગુરુ પ્રસન્ન બને. પણ એક માતા તો પોતે જ પોતાના દૂષિત, મેલા બાળકને ઊંચકી એને સ્વચ્છ કરે, નવરાવે, એના માટે ભોજનની નિત નવી વાનગીઓ બનાવે, એને કોળિયા ભરાવે, બાળકે કંઈ જ કરવાનું રહેતું નથી.

આમ પૂજ્ય 'મા' એક સમર્થ સદ્‌ગુરુની સાથે સાથે એક માતા છે, જગતજનની છે. બાળક ઘૂંટણિયાં પણ ના ભરી શકતું હોય પણ માતા એની પાસે દોડીને આવી જાય છે, તેમ હર વર્ષ નિયમિત પૂજ્ય 'મા' ૨૪-૩૬ કલાકનો શ્રમ વેઠીને પશ્ચિમની ધરતી પરનાં એમના બાળકોને લાડ લડાવવા આવી પહોંચતાં. વર્ષોનો એ ક્રમ કોવિડે ફરજિયાત બંધ કરાવ્યો. કોવિડ કાળમાં દરેક દેશ જાણે એક

જુદો જ ગ્રહ બની ગયો. જેમ આજે એક ગ્રહથી બીજા ગ્રહ જવાનું શક્ય નથી, એ રીતે કોવિડ કાળમાં એક દેશથી બીજે દેશ જવાનું અશક્ય બન્યું. ત્યારે પૂજ્ય 'મા' Zoom, Youtubeના માધ્યમ વડે વિશ્વભરનાં સૌ બાળકોને મળતાં રહ્યાં. ને છેવટે ૩.૫ વર્ષના લાંબા સમય બાદ, તારીખ ૩ જી એપ્રિલે ભારતની ભૂમિ છોડી, એમના બાળકોને તૃપ્ત કરવા, પધારે છે.

ભારતથી અમેરિકાની ૨૪ થી ૩૬ કલાકની લાંબી મુસાફરી નિર્જળા વ્રત સાથે સંપન્ન કરનારી આ માતાને માત્ર એમના બાળકોની તૃષાની કાળજી વધારે હતી. ૭૯ વર્ષના ચાર દશકથી નિર્જળાવ્રતી, ઉપવાસી, શ્રી તનુને મુસાફરીથી પડેલા પરિશ્રમથી વિશ્રામ આપવાને બદલે, વિદેશની ભૂમિ ઉપર પધાર્યાં ને તરત જ, શ્રી વિનોદભાઈના ઘરમંદિરે પહોંચતાં પહેલાં જ વિશ્વભરમાં સૌ કોઈને એક મેસેજ વોટ્સએપ (whatsapp)માં મોકલી આપે છે.

સૌ કોઈને જાણ થઈ ગઈ. હવે સૌ ખુશ છે, ઉલ્લસિત છે. પણ કોઈના મનમાં પૂજ્ય 'મા'ને મળવા દોડી જવાનો, દર્શન ક્યારે થશે ? એવો વિચાર નથી. પૂજ્ય 'મા' પધારી ગયાં ! હાશ થઈ ગઈ ! હવે તેઓ અઠવાડિયું આરામ કરી લે પછી દર્શન આપશે એવી પ્રતીક્ષામાં મન રાચવા લાગ્યું.

પણ આ પ્રેમની ધૂણી ધખાવીને જે બેઠાં છે, પ્રેમયજ્ઞમાં જે 'સ્વ'નું જ 'સમિધ' ચઢાવતા રહે છે, એ પરોપકારી 'મા'ના શબ્દ કોશમાં 'આરામ' શબ્દ જ ક્યાં છે ? તે જ દિવસથી આવીને તેમણે તો બાળકોને મળવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા વહેતી કરી દીધી.

ભારતથી બપોરે ૪.૩૦ વાગ્યે જે અમેરિકા પહોંચે તે ઘરે પહોંચી સ્નાન કરી, જમીને ૭ વાગે તો ''આઉટ'' થઈ જાય. ઊંઘ

એવી ચઢે કે કોઈ વાતની સૂઝ ના પડે, વિચાર પણ લથડિયાં ખાય. પણ પૂજ્ય 'મા'ને પ્રેમ કરવાનો, લૂંટાઈ જવાનો એવો નશો છે, એવી ધૂન છે, કે પોતાના શ્રીતનુને વિશ્રામ આપવાના વિચારનો એમના મનમાં કોઈ અવકાશ જ નથી. આવ્યા એવાં જ સોમવાર ૩જી એપ્રિલની રાત્રે જ પૂજ્ય 'મા' એ લગભગ ૯.૩૦ થી ૧૦.૦૦ વાગ્યે દેવાંગભાઈને ફોન કરી સત્સંગ ગોઠવવા બદલ વિચારવિમર્શ કર્યો.

ન્યૂજર્સીનો એપ્રિલ મહિનાનો નિર્ધારિત સત્સંગ ૮ એપ્રિલે હતો, એનું સ્થળ બદલી મંગળવાર ૪ થી તારીખે પૂજ્ય 'મા'એ સત્સંગનું સ્થળ પાકું કર્યું. અને ન્યૂજર્સી, અને કેનેડાના યોગેશ્વર પરિવારને સંદેશો પાઠવ્યો. મંગળવારે રાતભર જાગી, આખા અમેરિકાના વિવિધ રાજ્યોનાં વિવિધ સ્વજનોને ફોન કરી એમને દર્શનપર્વ માટે નિમંત્રણ આપ્યું. ટેક્સાસ, કેલિફોર્નિયા, ફ્લોરીડાથી સ્વજનોને તેડી તેમને વહેલા આવી સત્સંગની તૈયારીમાં મદદરૂપ થવાની આજ્ઞા, સૂચના આપી.

તારીખ ૫ મી એપ્રિલ, બુધવારે પૂજ્ય 'મા'એ વિચાર્યું. ૩.૫ વર્ષે સૌ સ્વજનો પૂજ્ય 'મા'ને મળે છે તો શું ભેટ આપીશું ? પૂજ્ય 'મા' રચિત એક સુંદર પદ ''સતત સાથે રહ્યો, ભાર વહ્યો'' પ્રિન્ટ કરીને સૌને આપવાનો એક વિચાર પ્રસ્તુત થાય છે. સંન્યાસી છતાં વ્યવહારદક્ષ પૂજ્ય 'મા' કહે : ''એક ઘરનાં ચાર સ્વજનો આવે, તો એક મંદિરમાં ચાર પદ થઈ જાય. એના કરતાં દરેકથી થેલી તો વપરાય, એ પદની પ્રથમ ચાર પંક્તિ એક થેલી પર પ્રિન્ટ કરાવીએ, અને સાથે એ દિવસની તારીખ, એટલે સૌને યાદ રહે.''

આ વિચાર, આ શુભ સંકલ્પ પૂજ્ય 'મા'નો લઈ ઈન્ટરનેટના બજારમાં દોટ મૂકી. પણ કોઈ કહે અઠવાડિયું લાગશે ને કોઈ કહે

૧૫ દિવસ. પણ પૂજ્ય 'મા'નો સંકલ્પ હતો એટલે એ અશક્ય લાગતું કાર્ય પણ સંપન્ન થયું. એક કંપનીએ કહ્યું કે આજે સાંજે ૫.૦૦ પહેલાં ઑર્ડર આપો તો શક્ય બને, અને ૪.૫૯ વાગ્યે ઑર્ડર અપાઈ ગયો.

જેવું ઑર્ડર કન્ફર્મેશન આવ્યું કે એજ ઘડીએ પૂજ્ય 'મા'નો ફોન :

''તને ગભરામણ થાય છે ? શું થશે ? કેમનું થશે ? એવું લાગ્યા કરે છે ?''

પ્રણામ 'મા', Thank You Maa. આપ જ સઘળું કરી રહ્યાં છો.

પૂજ્ય 'મા' એ થેલીની ડિઝાઈન જોઈ કહ્યું બીજી બાજુ ૐ મૂકી શકાય.

પૂજ્ય 'મા'ને ગાર્ગીબેને વિનંતિ કરી, કે પૂજ્ય 'મા' જે ૐ પોતાની સિગ્નેચર તરીકે લખે છે, એ ૐ, પૂજ્ય 'મા'ના હસ્તાક્ષરમાં મળે ને એ જ થેલી પર બીજી બાજુ પ્રિન્ટ થાય તો કેવું સારું !

પૂજ્ય'મા' તો આપણા કહ્યાગરા ભગવાન ! ઈચ્છાપૂર્તિ કરનારા દયાવાન ! ગુરુવાર તા.છઠ્ઠી એપ્રિલે એમણે શ્રી ગાર્ગીબેનને ૐ તો સ્વ હસ્તાક્ષરે લખી જ આપ્યો, પણ સાથે સાથે 'ૐ ને ફરતે શ્રી યોગેશ્વર રક્ષમામ, દર્શનપર્વ ૨૦૨૩.' ને આ સર્વની ફરતે એક સૂર્ય પણ પસંદ કરી આપ્યો. અને માત્ર પૂજ્ય 'મા'ના સંકલ્પ ને આશીર્વાદથી એ લોગો થેલી પર પહોંચ્યો.

ગુરુવારે સાંજથી 'ૐ મા'ની સેવામંડળી સત્સંગસ્થળે એકઠી થવા લાગી. ગુરુવાર સાંજ સુધી આવનાર સત્સંગીઓનો આંકડો ૧૮૦ પર પહોંચી ગયો. આપણે હૉલ રાખવો જોઈએ, તો સૌની સગવડ સચવાઈ જાય એવો વિચાર આવ્યો. પૂજ્ય 'મા'ને સુઝાવ

પ્રસ્તુત થયો, પૂજ્ય 'મા'એ ગુરુવારે સાંજે ૭.૦૦ વાગ્યે એનો ઉકેલ આપ્યો : ''તમારા બહારના ડેક પર ટૅન્ટ(તંબુ) બંધાવી દો.'' પૂજ્ય'મા'ના જવાબ અથવા પરિસ્થિતિનો ઉકેલ એકદમ અનુપમ, કોઈને ખ્યાલ ના આવે એવો, અને અશક્ય લાગે તેવો હોય છે.

એક દિવસ પછીના પ્રોગ્રામ માટે એ તંબુ ભાડે મળવો એ ખરેખર અશક્ય હતું. (અહીં તંબુવાળાઓનાં બુકિંગ મહિનાઓ, વર્ષો પહેલાં થઈ જતા હોય છે. ૫ ભાડે ટૅન્ટ બાંધી આપવાવાળી કંપનીને ફોન થયા. પણ સાંજે ૭.૧૫ કોઈ ઑફિસ ખુલ્લી ના હોય,) મેસેજ મુકાયા. શ્રી કમલેશભાઈ અકોલિયાએ એક-બે ઓળખાણ કાઢી, આવતીકાલે સવારે, એટલે કે શુક્રવારે સવારે એ કંપની પાકું કરશે. એક દિવસમાં કોઈ છેલ્લી ઘડીએ આવીને ટૅન્ટ બાંધી આપે એ માત્ર પૂજ્ય 'મા'ની ઇચ્છા, સંકલ્પથી જ શક્ય થશે. 'જૈસી 'મા' કી મરજી' માની મનને શાંત રાખ્યું. અને શુક્રવાર તા.૭ એપ્રિલે એક ટૅન્ટ (તંબુ) બનાવનાર કંપની આવી, અને સાંજ સુધીમાં ડેક પર તંબુ બનાવી ગઈ ! ૭ એપ્રિલ સવારે ૧૦.૦૦ વાગ્યાથી જ પૂજ્ય 'મા'ની સેવાસેના હવે આખા ઘરના દરેક રૂમમાં કાર્યરત બની.

એકબાજુ અમેરિકામાં કૃપાપ્રસંગોની વણઝાર ચાલુ હતી, ત્યાં સરહદને પેલે પાર, કેનેડાના સત્સંગીઓને પણ અનેક કૃપાપ્રસંગ અનુભવાયા. ૬૦ એક લોકોએ એક સાથે સત્સંગમાં આવવાનું નક્કી કર્યું. લગભગ ૧૦ કલાકનો રસ્તો છે. ઘણાં વડીલો છે, એકલાં કઈ રીતે ડ્રાઈવ કરશે ? તે સૌએ એક મોટી બસમાં આવવાનું વિચાર્યું. ને તે માટે તેમને પણ ટૂંક સમયમાં બસ મળી ગઈ. સત્સંગસ્થળથી નજીક એક મોટેલ રહેવા માટે, વ્યાજબી દરે, મળી ગઈ. આમ પૂજ્ય'મા'ના સંકલ્પ ખુદ-બ-ખુદ અંતરીક્ષમાંથી પ્રગટીને ઠોસ આકાર લઈ રહ્યા.

પૂજ્ય 'મા' સૌ કોઈને ફોન દ્વારા મળી માર્ગદર્શન આપતા રહ્યાં. તંબુમાં વ્યવસ્થા કેવી છે ? હીટર ચાલે છે ? પ્રોજેક્ટર ચાલે છે ? પેનડ્રાઈવ ચાલે છે ? ટૅન્ટમાં પ્રોજેક્ટર કયાં મુકાશે ? 'મા'ની બેઠક ક્યાં મુકાશે ? સૌને વ્યવસ્થિત, પાછળ સુધી દેખાશે ? વડીલો માટે ખુરશીઓની વ્યવસ્થા છે ? જમવાનું ક્યાં કરશો ? વ્યવસ્થા થઈ ગઈ છે ? ઈત્યાદિ પ્રશ્નો પૂછતા રહ્યા ને તૈયારી કરાવતા રહ્યા. અમને શુક્રવારે સાંજે મંદિરે બોલાવ્યા, અને અમને આખા કાર્યક્રમની રૂપરેખા બતાવી, લખીને આપી ત્યારે પૂજ્ય 'મા' એ સ્વયં કેટલી બધી તૈયારી કરી છે એનાં પણ દર્શન થાય છે.

પૂજ્ય'મા'એ 'પાગલ ને પગલે' માટે 'સ્વર્ગારોહણ'માં જે કમળ આકારની છાબ તૈયાર કરી હતી, તે અહીં પણ કરી છે. 'પાગલ ના પગલે' પુસ્તક માટે બીજી વિશેષ છાબ, ફૂલવાડીનાં કેટલાં બાળકો આવવાના છે, અન્ય કેટલાં બાળકો આવવાના છે, પૂજ્ય 'મા'નાં પ્રથમવાર દર્શન કેટલા બાળકોને થવાના છે ? આ સર્વેની યાદી પૂજ્ય 'મા'એ તૈયાર કરી કરીને, પ્રત્યેક બાળક માટે વિશેષ, વિવિધ, એ બાળકના વય, અને શોખ પ્રમાણે ભેટ લીધી હતી, થેલીમાં તૈયાર કરી હતી. યાત્રાની બેનો માટે 'ગુરુમહિમા' પુસ્તક તેમનાં નામ લખીને યાદ રાખીને લઈ આવેલાં.

આમ કેટલી બધી ઝીણીઝીણી તૈયારી ! લગભગ ૨૦૦ માણસ હોય, ત્યાં આપણે તો બધું હોલસેલમાં કામ ચાલતું હોય, પણ પૂજ્ય 'મા' તો દરેક વ્યક્તિને એકલાં જ, વ્યક્તિગત મળવાના હોય એટલી કાળજી, એટલા પ્રેમથી આવનારની યાદી વાંચીને સૌને યાદ કરીને તૈયારી કરી રહ્યાં હતાં. અમુકના તો નામ આવનારની યાદીમાં ન હતાં. ને તેમ છતાં પૂજ્ય 'મા'

એમની ભેટ સાથે સુસજ્જ હતા, કે એ લોકો જણાવ્યા વગર આવ્યાં, અથવા તો સરપ્રાઈઝ આપી તો ? આમ જે પૂજ્ય 'મા'નાં દર્શને આવ્યાં, તો સૌને એવું લાગ્યું હશે કે અમે તો ચાર દિવસની શોર્ટ નોટિસમાં સત્સંગમાં જવા તૈયાર થઈ ગયાં, અમે તો પૂજ્ય 'મા' બોલાવે એટલે અમારા બધા પ્લાન કેન્સલ કરીને જતાં જ રહીએ. પણ જે સત્સંગમાં બોલાવે છે, એ સત્સંગમાં આપણા બેસવાની, જમવાની, પ્રસાદ આપવાની, આપણને સહીસલામત પહોંચાડવાની, અને પ્રત્યેકને પ્રેમથી યાદ કરી કરીને એમની અનુકૂળતા સાચવવાની જહેમત રાત અને દિવસ જાગી જાગીને, ઉપવાસી, શ્રમિત શ્રીતનુએ કર્યે જ જાય છે. અને આપણને એનો ખ્યાલ પણ આવવા દેતાં નથી. આપણી ગ્રહણ કરવાની પાત્રતા, તરસ કરતાં વધારે એમને આપવાની આતુરતા અને આનંદ છે. પૂજ્ય 'મા' એ સંનિધિયાત્રામાં અલમોડામાં કહ્યું હતું : "બાળકને જાણ પણ નથી કે આ પૃથ્વી પરનું અમૃત છે, ને છતાં માતા એને પયપાન કરાવે છે." આમ પૂજ્ય 'મા' તેમનાં પસંદગી પામેલાં બાળકોને દર્શન આપવા ભારતથી આવીને તરત જેટલેગ, શ્રમ, ઊંઘ, આહારની પરવા વગર, જેમ એક ભક્ત, સાધક કે પરમના માર્ગનો પ્રવાસી તેના ભગવાનને પ્રસન્ન કરવા ઊંઘ, આહાર, આરામનો ત્યાગ કરીને તપશ્ચર્યા, સાધના કરે, તેવું આકરું તપ, તેવી કઠિન સાધના પૂજ્ય 'મા' પ્રેમવશ થઈને તેમનાં બાળકો માટે કરે છે.

ભગવાન માટે જે તપે, તેનો પણ ભલે ઉચ્ચતમ છતાં એક સ્વાર્થ તો હોય છે. ભગવાનને મેળવવાનો ! પણ જે બાળકોને ભાન-જ્ઞાન પણ નથી કે એમને શું મળી રહ્યું છે એવા બાળકો માટે પરમાત્માસ્વરૂપ પૂજ્ય 'મા' તપે ! આ તે કેવું તપ ? આ કેવી

સાધના છે ? ને આ સાધનાની ફલશ્રુતિ શું છે ? એમાં પૂજ્ય 'મા'ને શું મળવાનું છે ? એનાં બાળકોનું કલ્યાણ, એનાં બાળકોનો આનંદ, બાળકોનું ઉત્થાન એ જ પૂજ્ય 'મા'નો સ્વાર્થ છે. આ તે કેવો સ્વાર્થ છે ! નથી એમને ફંડફાળા ઉઘરાવવા, નથી મંદિરો, આશ્રમો બંધાવવા, નથી પધરામણીના કવર સ્વીકારવા...તો માત્ર આપવા માટે જ આટલી જહેમત ?

સંસારી જીવોના મનમાં આ ગણિત બંધબેસતું જ નથી. ને એટલે જ ગુરુવાર તારીખ છઠ્ઠી એપ્રિલે પૂજ્ય 'મા' એ એવો ખાસ મેસેજ પણ મૂકાવેલો કે "સૌ પધારો, દર્શન પામો, સત્સંગ પામો, પ્રસાદ અને મહાપ્રસાદ પામો. પરંતુ યાદ રહે, પૂજ્ય 'મા' માટે માત્ર અને માત્ર તમારો પવિત્ર પ્રેમ અને ભક્તિ લાવજો. 'મા' માટે કોઈ વસ્તુ કે પદાર્થ ભેટમાં લાવશો નહિ, 'મા' પાસે બધું જ છે. ગુરુઆજ્ઞાનું પાલન સૌ પ્રેમથી કરજો."

અને આમ કરતાં કરતાં એપ્રિલ ૮નો સોનેરી સૂરજ ઊગ્યો. પૂજ્ય 'મા' સવારથી જ સૌને ફોનથી મળતા રહ્યા. કૅનેડાની બસ કેટલે છે ?

ઘરે તૈયારી કેટલે છે, અમેરિકાનાં ઘણાં ભક્તો, જેમણે જાણ્યું હતું કે પૂજ્ય'મા'નાં દર્શન મળવાના છે. તેઓએ પૂજ્ય'મા'ને વિનંતિ કરી હતી કે પૂજ્ય'મા'નાં zoom વડે દર્શન થાય, પૂજ્ય 'મા' એ પ્રાર્થના સાંભળી હતી, મંજૂરી આપી ન હતી. પૂજ્ય 'મા'ની ટેક્નિકલ બાળકોની ટીમે તૈયારી કરી રાખી. શનિવારે સવારે પૂજ્ય'મા'ને કહ્યું, 'મા' આપણી તૈયારી છે, જો પૂજ્ય 'મા' કહે તો zoom ની link મોકલી દઈએ. પૂજ્ય 'મા' એવાં દયાળુ છે. વિશ્વનો ભાર વહન કરનારી જગતજનની, સર્વસમર્થ, દાનવોનો સંહાર કરનારી મહિષાસુરમર્દિની માત્ર ને માત્ર એના કોઈ એક પણ બાળકને નિરાશ

કરવા માટે સાવ અસમર્થ છે, એટલે આટલાં બધાં બાળકોને તો એ નિરાશ કેવી રીતે કરી શકે ? જેને મન સૌ બાળકો સરખાં, એ માત્ર ભૌગોલિક દૂરી માટે, અમુક બાળકોને અન્યાય કેવી રીતે કરી શકે ? એટલે ૮ એપ્રિલ, શનિવાર સવારે પૂજ્ય 'મા' એ સૌની પ્રાર્થનાને માન્ય રાખતાં વિશ્વભરમાં એ zoom darshan link મોકલવાની આજ્ઞા કરી. પૂજ્ય 'મા' વિદેશની ધરતી ઉપર 'પાગલને પગલે', 'લીલામૃત', 'હરિ ભણી હરણફાળ' એવી કંઈક કેટલાય વીડિયોનાં દર્શન પ્રથમવાર કરાવવાનાં હતાં. એટલે ટેક્નિકલ ટીમને ખાસ સૂચન કર્યું કે જે અહીં બેઠેલાને દેખાય, એજ વીડિયોદર્શન સૌને zoom પર થવું જોઈએ. સૌને સ્પષ્ટ દર્શન થવું જોઈએ. આમ દશે દિશામાં દર્શનપર્વની લિંક મોકલાઈ.

પૂજ્ય 'મા' ભાઈશ્રી સમીતની કારમાં ૨.૦૦ વાગ્યે શ્રી વિનોદભાઈના ઘર-મંદિરથી પ્રસ્થાન કરે છે. રસ્તો ૧.૩૦ કલાકનો છે. જેણે સતત ચાર મહિનાથી આરામ ના કર્યો હોય, તેને ૧.૩૦ કલાકનો વિશ્રામ વહાલો લાગે છે પૂજ્ય 'મા' ધારત તો એ ૧.૩૦ કલાકમાં આરામ લઈ શક્યાં હોત. આગલા દિવસે પણ પૂજ્ય 'મા'ને વિનંતિ થઈ હતી કે 'મા' સવારે વહેલાં પધારે અને આવીને થોડો આરામ કરે. એટલે ૧.૩૦ કલાકના ડ્રાઈવ પછી થોડી વિશ્રાંતિ લઈને, પછી બેઠકમાં પૂજ્ય 'મા' પધારે. ગાડીમાંથી સીધા બેઠકમાં પૂજ્ય 'મા'ને ના આવવું પડે. પણ પૂજ્ય 'મા' એ જવાબ ના આપ્યો. પૂજ્ય 'મા' ગાડીમાંથી ભારત, અમેરિકા, કૅનેડા સૌને ફોન કરીને પૂછતાં રહ્યાં. zoom link મળી ગઈ ? કેટલા વાગ્યે છે એ એમને સમજાવતા ગયા. પછી કૅનેડાની બસ કેટલે પહોંચી એ માટે ફોન કરતાં રહ્યાં. જે કારમાં આવવાના હતાં, તે સૌ ન્યૂજર્સીના સત્સંગી પરિવારમાંથઈ કોણ પહોંચ્યું, કેટલે પહોંચ્યાના અહેવાલ સતત લેવા લાગ્યા. કૅનેડાની બસ લગભગ ૨.૫૫ વાગ્યે આવી

પહોંચી. પૂજ્ય 'મા' જ્યાં હતા, તે પ્રમાણે ૩.૦૫ સુધીમાં આવી શક્યા હોત. પણ પૂજ્ય 'મા' કહે કૅનેડાના સત્સંગીઓને ફ્રેશ થવા ૧૦ જ મિનિટ મળશે, ન્યૂજર્સીના સૌ સ્વજન આવી ગયાં ? આમ પૂજ્ય 'મા' સ્વયં એ વાતનું ધ્યાન રાખતાં હતાં કે કોઈ ભક્તો પૂજ્ય 'મા'નું સ્વાગત કરવાનો લહાવો ના ચૂકી જાય. એ માટે તેઓ પોતે રસ્તા ઉપર ગાડી ધીમી કરાવે, પછી ઘરનો વિસ્તાર ઓળંગી એક બુદ્ધની પ્રતિમા છે, ત્યાં જઈ આવ્યાં કે જેથી કરીને સૌ સ્વાગત માટે સુસજ્જ બની શકે. વાદળીને કદી ચાતકની પ્રતીક્ષામાં જોઈ છે ? કે ચાતક આવે ને પછી જ હું વર્ષુ !

પૂજ્ય 'મા' ઘરથી છેક ત્રણ ઘર દૂર આવી ગયાં, ત્યાં એક સત્સંગીની ગાડી તેમની પાછળ આવી, તો પૂજ્ય 'મા' એ પોતાની ગાડી બાજુમાં લઈ. એમને આગળ જવા દીધાં. આ રીતે સૌને સ્વાગતનો અનુભવ આપવા, સ્વાગત કરવાનો મોકો આપવા પૂજ્ય 'મા' પોતાનો જ પ્રવાસ લંબાવતાં રહ્યાં. છેવટે ન્યૂજર્સીના ઘરઆંગણે પૂજ્ય 'મા' પધાર્યાં, સૌએ આરતી ગરબા, ધૂન, સંકીર્તનસહિત સ્વાગત કર્યુ. હવામાન ઠંડું હતું, ને છતાંય પૂજ્ય 'મા' એ ગાડીનો કાચ ઉઘાડો રાખી, સૌને દર્શન ધર્યું અને સૌ પર કૃપાદ્રષ્ટિ પ્રસારી. આરતી, ગરબા ઝીલતાં પૂજ્ય 'મા' ગૃહમાં પ્રવેશ્યાં. શાંતિથી પૂજ્ય પ્રભુને બિરાજમાન કરી, સ્વયં બિરાજમાન થયાં. પૂજ્ય 'મા'ના રૂમથી પૂજ્ય 'મા'ને બાળકો બે હરોળમાં ઊભાં રહી, તંબુમાં મૂકાયેલી બેઠક સુધી લઈ જશે એવું નક્કી હતું. પૂજ્ય 'મા' ૨ કલાકની મુસાફરી પછી ના ફ્રેશ થયાં. ને માત્ર બે ફૂલવાડીનાં બાળકો, જે હજી પહોંચ્યાં ન હતાં, તેમની રાહ જોવા લાગ્યાં. ૨-૩ મિનિટમાં એ બે બાળકો આવી ગયાં. જેવાં એ બે બાળકો આવી ફૂલવાડીની બે હરોળમાં જોડાયાં, કે પૂજ્ય 'મા' પૂજ્ય પ્રભુ સાથે ટૅન્ટમાં (તંબુમાં) જવા પ્રસ્થાન કરે છે.

પૂજ્ય 'મા' તંબુમાં પધાર્યાં. જે તરફ બેઠક છે, તેનાથી વિપરીત દિશામાં વડીલોની ખુરશીઓ હતી. પૂજ્ય 'મા' ઠેઠ પાછળ સુધી ચાલીને પહોંચી ગયાં, સૌ વડીલો ઉત્સાહ, ઉમંગથી આનંદનો નાદ કરવા લાગ્યાં. પૂજ્ય 'મા' પાછળ જઈને વડીલોને દર્શન આપી આવ્યાં. ત્યારબાદ આગળ બેઠક પર બિરાજમાન થયાં છે. આમ પ્રત્યેકને પોતાનો પ્રત્યક્ષ લાભ આપવા પૂજ્ય 'મા' તત્પર અને તૈયાર છે. શ્રી ઉમેશભાઈની મંડળીના સુંદર સંકીર્તન સાથે પૂજ્ય 'મા'નું આવાહન ટૅન્ટમાં થયું.

સત્સંગનો ક્રમ પૂજ્ય 'મા' એ નક્કી કરી, દેવાંગભાઈને લખીને આપેલો. તેમાં સૌ પ્રથમ ફૂલવાડીનાં બાળકોને તેમની ૨૦૧૬ની યાત્રાનાં સંસ્મરણોનાં દર્શન કરાવ્યાં, ત્યારબાદ 'પાગલ ના પગલે'ની છાબ સંકીર્તન સાથે પૂજ્ય 'મા' પાસે દશરથયાત્રાના સહયાત્રી શ્રી રાજુભાઈ તથા શ્રી દક્ષેશભાઈ લાવે છે. અને 'પાગલ ના પગલે'ની એ ઐતિહાસિક યાત્રા, એ સમર્પણના મહાકાવ્યની પ્રથમ ઝલક વિદેશની ધરતી પર, સૌને એક સાથે મળે છે. 'પાગલને પગલે'ની ભક્તિની ભાગીરથી, પ્રેમની ગંગાનું અવતરણ પશ્ચિમની ધરતી ઉપર પૂજ્ય 'મા'એ કર્યું. તેના દર્શનથી શ્રોતાઓ, ભક્તો ભાવ-વિભોર બન્યા, ને સોનામાં સુગંધ ભળે તેમ, શ્રી રાજુભાઈ અને શ્રી દક્ષેશભાઈએ એ યાત્રાનાં સુંદર સ્મરણો વાગોળ્યાં, અને એ ઈતિહાસના સાક્ષીઓ પાસેથી સૌને વિગતો જાણવા મળી. એ વિગતોથી જાણે પૂજ્ય 'મા'નાં ગુરુભક્તિ, ગુરુસમર્પણ, પ્રેમ, સાહસ, હિંમત, ખુમારી, ફના થઈ જવાની સૂફિયત, તિતિક્ષા, ધ્યેયપ્રાપ્તિની લગન આવા વિવિધ પાસાંઓથી અથવા મસ્તકોથી સુશોભિત પૂજ્ય 'મા'નું એક વિરાટ સ્વરૂપ ઊપસ્યું. પણ આ યુનિવર્સલ મધરને એક જ વાનગીથી એના બાળકોનું ઉદર ભરણ કરવાનું ન હતું. આ પૂજ્ય 'મા' તો એના

બાળકો માટે છપ્પનભોગ તૈયારી કરીને લાવી હતી એટલે એક પછી એક પૂજ્ય 'મા' પીરસતાં ગયાં, ને એના લાડલા આરોગતાં ગયાં, પૂજ્ય 'મા' એ દશરથયાત્રાના મહા ઐતિહાસિક પુરાણનું પારાયણ બંધ રખાવ્યું અને પછી 'હરિ ભણી હરણ ફાળ'નાં દર્શન કરાવી, પૂજ્ય 'મા' અર્વાચીન કાળમાં પણ કેવો ઈતિહાસ રચી રહ્યા છે એની ઝાંખી સૌને કરાવી. ૮૦ વર્ષની આ શ્રીતનુની ઉંમરે, પૂજ્ય 'મા' નિત નવી નવી પ્રવૃત્તિ શીખી રહ્યા છે, કરી રહ્યાં છે. ઘડપણને કેવી માત આપતાં દોડી રહ્યા છે એની વીડિયો પૂજ્ય 'મા'એ બતાવી છે.

સત્સંગ શરૂ થયાને હવે લગભગ ચાર કલાક થયા છે. પૂજ્ય 'મા' પોતે જ ઘડિયાળના કાંટાઓ પર નજર રાખી રહ્યાં છે. હવે એનાં બાળકો ભૂખ્યા થયાં હશે, એમના ભોજનની વ્યવસ્થાની ચિંતા પૂજ્ય 'મા'ને થવા લાગી છે. તેઓ સ્વયં તો આત્માની પરિતૃપ્તિ માટે વાનગીઓ લાવ્યાં છે,પણ જઠરાગ્નિની પરિતૃપ્તિનો પણ એ જ વિચાર કરે છે. અમને કહે : "'મા' જતાં રહે ? (તંબુમાંથી) ? એટલે આ ટૅન્ટમાં ભોજનની તૈયારી થાય ? આમ આધ્યાત્મિક અન્નકૂટ અને ભૌતિક ભોજન-શું પીરસી દઉં મારા લાડલાઓને કયા અને કેટલા કોળિયા ભરાવી દઉં, એવી મીઠી દુવિધા પૂજ્ય 'મા'ની હતી."

ત્યારબાદ પૂજ્ય 'મા' ફેબ્રુઆરીમાં થયેલી બેનોની સંનિધિયાત્રા વાગોળે છે, બેનોને બોલવા ઊભા કરે છે ને એ યાત્રામાં લખાયેલા પદ ગવડાવે છે.

પછી પૂજ્ય 'મા' એ નક્કી કરી લીધું કે છેલ્લી એક જ વાનગી બાકી છે-લીલામૃતની, આમ કહી વિદેશમાં પ્રથમવાર 'લીલામૃત' ભાગ-૧ પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યું. એ આખા 'લીલામૃત'નાં દરેક સેકન્ડે

જે દૃશ્યો પરદા પર દેખાય, તેને વિકસાવવામાં, તેના સર્જનમાં, પરદાના ખૂણે ખૂણે પૂજ્ય 'મા'એ સ્વયં જીવ રેડ્યો છે. એ કૃતિને પૂજ્ય 'મા' એ ખૂનપસીનાથી સીંચી છે. 'લીલામૃત'નો જેમ દરેક અક્ષર પૂજ્ય 'મા' એ લખ્યો છે, એમ આ 'લીલામૃત'ના એનિમેશનનું પણ એવું જ છે.

પૂજ્ય'મા'ને આ સૌ વાનગીઓનો થાળ પીરસવાનો આનંદ છે, જેમ સ્વાદિષ્ટ ભોજન બાળકોને જમાડી માતાને જ તૃપ્તિ મળે, એવી આ જગતજનનીની અવસ્થા છે. છેલ્લાં થોડા વર્ષોમાં અને આગળ ઉપર પણ જેટલું સાહિત્ય વીડિયોમાં પ્રસ્તુત થયું છે, તેના કૅમેરામેન, ઍડિટરોની ભલે ટીમ હોય, પણ એના નિર્માતા, નિર્દેશક, સ્ક્રીનપ્લે, ઍડવાઈઝર બધું જ પૂજ્ય 'મા' જ છે. પૂજ્ય 'મા'ની ઝીણવટભરી દોરવણી હેઠળ આ કૃતિ પરદા સુધી પહોંચે છે. એટલે એ આપણે મન પૂજ્ય 'મા' પ્રભુની પદ્યરચના, કે શ્રી હરિની શબ્દયાત્રા જેવા સાહિત્ય જેટલું જ માહાત્મ્ય રાખે છે. જેમ વિવિધ artist કે કલાકાર પોત-પોતાના વિવિધ માધ્યમ દ્વારા તેમની કલા પ્રદર્શિત કરે, જેમકે ચિત્રકામ, શિલ્પકામ, તેમ પૂજ્ય 'મા' એવા એક નિપુણ કલાકાર છે, જે દુનિયાના કોઈપણ માધ્યમ વડે પોતાનાં વિવિધ બાળકોને રુચે એવી વિવિધ કલાકૃતિઓ વડે ગુરુપ્રેમ, ગુરુસમર્પણ અને ગુરુભક્તિની અદ્ભુત રચનાઓ રચી પીરસે છે.

આમ જનહિતાર્થે લેખન, કવિતા, પ્રવચન તો પૂજ્ય મા-પ્રભુનાં માધ્યમ સદાકાળ હતા પણ હવે નવા જમાના સાથે પૂજ્ય 'મા' એ ટૅકનોલોજીને અપનાવી; CD, DVD, પેનડ્રાઈવ વીડિયો, એનીમેશન-આ સર્વ માધ્યમ અપનાવી એની ઉપર પોતાનો સમય ખર્ચી લોકસંગ્રહાર્થે ભાથું તૈયાર કરી રહ્યાં છે. ને એ સર્વે વિવિધ વીડિયોનો દર્શનથાળ પૂજ્ય 'મા'એ ૩.૫ વર્ષથી ભૂખ્યા એમનાં

બાળકોને પીરસ્યો.

પણ હવે પાંચ કલાકે પૂજ્ય 'મા'ને એનાં ૧૮૨ બાળકોને ભોજન જમાડવાની કાળજી થવા લાગી. પૂજ્ય 'મા' ટૅન્ટમાંથી જાય પછી એ જ ટૅન્ટમાં જમણવારનાં ટેબલખુરશી ગોઠવવાનાં હતાં. અને પૂજ્ય 'મા' એ દરેક ભક્તને પ્રસાદ પણ આપવાનો હતો એટલે પૂજ્ય 'મા' એ સુઝાડ્યું કે પ્રત્યેક જણ હરોળમાં આગળ આવે, પૂજ્ય 'મા' પાસે જે પ્રસાદ મુકાવ્યા છે તેમાંથી પ્રસાદ લઈ લે.

પૂજ્ય 'મા' કહે : ત્રણ દિવાળીની શ્રી લક્ષ્મીનો પ્રસાદ બાકી છે.

પૂજ્ય 'મા' દરેક બાળક માટે શ્રી લક્ષ્મીનો પ્રસાદ લાવ્યા છે. પૂજ્ય 'મા' એ પ્રત્યેક ને ૨૧ ડૉલર આપવાનું નક્કી કર્યું. સંસારના વ્યવહારમાં જ્યારે આપણે ૨૧, ૫૧ ડૉલર કે રૂપિયા આપીએ, તો આપણે બહાર મોટી નોટ અને અંદર ૧$ કે ૧ રૂપિયાને વાળીને આપીએ. જેથી લેનારાને અને ચાર જોનારાઓને ખબર પડે કે કેટલા અપાયા. પણ પૂજ્ય 'મા' પ્રેમથી આપે છે. દેખાડવા ખાતર નહીં જ, પૂજ્ય 'મા' એ ૧ ડૉલરની નોટની અંદર ૨૦ ડૉલર વાળીને આપી. સૌને લેતાં એવું જ લાગે કે પૂજ્ય 'મા' પાસેથી ૧ ડૉલર મળ્યો. જો ખોલીને જુએ તો જ અને ત્યારે જ ખબર પડે કે ૨૧ ગણી પ્રસાદી પામ્યા છે !

શ્રી લક્ષ્મીજીના પ્રસાદની આ લીલા, પૂજ્ય 'મા'ની આપણા જીવનમાં વરસતી કૃપાનું જ સ્થૂળ દર્શન છે ને. પૂજ્ય 'મા' ૧ ડૉલરના બીડામાં જેમ ૨૦ વાળીને આપી દે છે, તેમ આપણને જે દેખાય છે, જે સમજાય છે તેનાથી અનેકઘણી કૃપા આપણા ઉપર વરસતી રહેતી હોય છે, પણ આપણને તેનો અહેસાસ નથી હોતો. આમ પૂજ્ય 'મા' એ શ્રી લક્ષ્મીજીના પ્રસાદ સાથે સૌને ટૅન્ટમાંથી વિદાય આપી.

દરેક જણ એક હરોળમાં ઊભાં રહી પૂજ્ય 'મા' પાસે વારાફરતી આવે, પૂજ્ય 'મા'ને ઊભાં ઊભાં જ પ્રણામ કરી, પ્રસાદ લઈ વિદાય થાય, પણ પૂજ્ય 'મા'ની એક સૂચના હતી. કોઈ પણ પૂજ્ય 'મા' પાસે સન્મુખ આવીને પ્રણામ ના કરે. અરે ! પૂજ્ય 'મા' સન્મુખ પ્રત્યક્ષ બેઠાં છે, ને આપણે ૩.૫ વર્ષે પૂજ્ય 'મા'ની સમક્ષ પહોંચીએ અને પ્રણામ ના કરીએ ? એવું કેમ ? એવું શા માટે ? એવું કઈ રીતે બની જ શકે ? જાહેરાતો થતી રહી, પણ ઘણાથી પ્રણામ ભૂલથી પણ થઈ જતા હતા. ને જો કોઈ પ્રણામ કરે તો પૂજ્ય 'મા'ની મુખમુદ્રામાં ખિન્નતાની રેખાઓ પ્રસરી વળતી. અરે ! આ તે કેવી વાત ? બાળક પ્રણામ કરે તો એના પ્રણામ સ્વીકારવાને બદલે આ કરુણામયી પ્રેમેશ્વરી જગતજનની ખિન્ન બને છે ?

પણ પૂજ્ય 'મા'ની કેટલી સૂક્ષ્મ ગણતરી હોય છે, એ આપણને સમજાતી નથી. કોઈ પણ એક માણસ પ્રણામ કરીને ઊઠે તેમાં સહજ ૫ સૅકન્ડ વ્યક્તિ દીઠ જાય. જો ૧૮૨ લોકો ૫ સૅકન્ડે એક પ્રણામ કરે તો ૧૮૨*૫=910 સૅકન્ડ=15 મિનિટ પ્રસાદ-વિતરણમાં વધારે જાય. તો 15 મિનિટ ભોજનમાં બેસવાનું સૌને મોડું થાય ! એટલે પૂજ્ય 'મા' એ જાહેરાત કરાવી કે કોઈ પ્રણામ ના કરે, એટલે સૌ વહેલામાં વહેલી તકે ભોજન લેવા બેસી શકે. કોઈનાથી ભૂલમાં, આદતવશ પ્રણામ થઈ જાય ''તો મારાં બાળકોને હવે ભોજન ૫ સેકન્ડ મોડું મળશે.'' એ વિચારથી પૂજ્ય 'મા'ના જાણે જીવ પર ઝરોળો પડતો, ને એ ઝરોળાની વેદના એમના મુખારવિંદ પર ખિન્નતાની રેખા બની પસરતી. આ એ જ 'મા' છે, જે બાળકોના ભોજનમાં ૫ સૅકન્ડનો વિલંબ નથી સહી શકતા, જે 'મા'ના નિર્જળા પૂર્ણ કરવાના સમયને ૨૪ કલાકની ઉપર ૩ કલાક વીતી ચૂક્યા છે.

સૌને પ્રસાદ આપી પૂજ્ય 'મા' રૂમમાં પધારે છે. હવે પૂજ્ય 'મા' આરામ કરશે ? લાંબા થઈને થોડીવાર આરામ કરશે કે સૂઈ જશે ? ના, રૂમમાં જઈને જેમને જેમને મળવાનું હતું. પૂજ્ય 'મા'નાં પ્રથમવાર દર્શન કરનારી બે બાળકીઓને, કોઈના માટે ભારતથી લાવેલાં પાર્સલ પહોંચાડવાનાં હતાં, ફૂલવાડીનાં બાળકોના જન્મદિનની શુભેચ્છા આપવાની હતી. વિશેષ પ્રાર્થના અને મેસેજ જે ત્રણ બાળકોએ કર્યા તે બાળકોને વિશેષ પ્રસાદ આપવાનો હતો, કૅનેડાના સત્સંગના સૂત્રધાર શ્રી વિકાસભાઈને પૂજ્ય 'મા' એ વિવિધ કાર્યો વિશે સૂચનાઓ ધરી, ત્યારબાદ નવા પાડોશી સ્વજન છે, જેમણે આ સત્સંગના ભોજન અંગે મદદ કરી તે જાણી પૂજ્ય 'મા' કહે, ''એમને તો મળવું જ પડે.'' પૂજ્ય 'મા' એમની મદદની સામે એમને પ્રેમ અને પ્રસાદથી ભરી દે છે.

આમ પૂજ્ય 'મા' શ્રી ગંગાજીની જેમ કંઈ કેટલાય જીવોને શાતા આપતાં આપતાં, સતત કાર્યરત, સતત વહેતાં રહ્યાં. એક મિનિટનો પણ આરામ કે વિશ્રામ કર્યા વગર રાત્રે ૧.૦૫ વાગ્યે ફરી શ્રી વિનોદભાઈના ઘરમંદિરે પ્રસ્થાન કરવા ઊભાં થયાં. પૂજ્ય 'મા' ગાડીમાં વિદાય થયાં ત્યારે ઘરનાં સભ્યો અને જે મળવા માટે ઘરે રોકાયેલા એવા ન્યૂજર્સી ટેક્સાસ, કેલિફોર્નિયાના સત્સંગીઓ જ રહેલા. પૂજ્ય'મા'ની ગાડી નીકળી ને 'મા' ફરી પાછાં આવ્યાં, ને જે સત્સંગી ભાઈબહેનો એ મદદ કરી તેમને ધન્યવાદ કહેવા આવ્યાં, ને કહ્યું, ''તમારી સેવાની ઈશ્વરે નોંધ લીધી છે.' અને પછી ૧.૩૦ વાગે પૂજ્ય 'મા' વિદાય થયાં.

એટલે પૂજ્ય 'મા' ૨.૦૦ વાગ્યાથી ૪.૦૦ વાગ્યા સુધી ગાડીમાં પલાંઠી વાળી, ૪.૦૦ થી ૧૦.૦૦ બેઠકમાં પલાંઠી વાળી, ૧૦ થી ૧ રૂમમાં પલાંઠી વાળીને રાત્રે ૧.૦૦ થી લગભગ ૨.૩૦

વાગ્યા સુધી ફરી ગાડીમાં બિરાજમાન થઈ શ્રી વિનોદભાઈના ગૃહમંદિરે પહોંચ્યાં. આમ સત્સંગ અંગેની પૂજ્ય 'મા'ની ૧૨.૩૦ કલાકની સાધના થઈ ! પૂજ્ય 'મા' એ આ ૧૨ કલાકમાં પાણીનું ટીપું પણ ગ્રહણ ન હતું કર્યું. તારીખ ૯ એપ્રિલ સવારે ૨.૦૦ વાગ્યે પૂજ્ય 'મા' મંદિરે પહોંચ્યાં, ને સ્નાન કરીને સવારે ૪.૦૦ વાગે પૂજ્ય 'મા' એ ૩૨ કલાકે નિર્જળાનાં પારણાં કર્યાં. એટલે આ સત્સંગ અંગે પૂજ્ય 'મા' એ ૩૨ કલાકના નિર્જળા, ને ૧૨ કલાકનો પ્રત્યક્ષ સમય અર્પણ કર્યો.

પૂજ્ય 'મા' ૩.૫ વર્ષે ભારતથી વિદેશ આવ્યા, ને ૪.૫ દિવસમાં આવો ભવ્ય સત્સંગ દર્શનપર્વ ઉજવ્યો. રાત-રાતના ઉજાગરા, કોઈ વિશ્રામ નહિ, સાથે નિર્જળા, નિયમિત નિયમ, આમ પૂજ્ય 'મા'ની સાધના દ્વિમુખી છે. એક ગુરુને પ્રસન્ન કરવાની, આદર્શ શિષ્ય બનવાની અને બીજી સાધના છે બાળકો પર, જીવ માત્ર પર પ્રેમ લૂંટાવવાની. પોતાની સમસ્તીનું સમિધ અર્પણ કરી જીવનયજ્ઞ વડે પ્રકાશ, સૌરભ અને શાંતિ ધરવાની.

પૂજ્ય'મા'ની આ અકળ લીલાને આપણા સૌના પ્રણામ ! પૂજ્ય 'મા'ના આ પ્રેમસ્વરૂપને આપણા પ્રણામ. પૂજ્ય 'મા'ની આ દ્વિમુખી સાધનાને આપણા પ્રણામ. હે મા ! અમારા પર કરાતી તમારી મહેનત, તમારી જહેમતનો અમે રંગ રાખીએ, તમને ગમે એવા અમે બની શકીએ એવી પ્રભુને પ્રાર્થના.

Thank you Maa, For everything forever. હે 'મા' તમારી અસીમ કૃપાને પાત્ર અમને બનાવજો. તમારા આપેલા આદર્શો અમે જીવનમાં ઉતારીએ એવી કૃપા કરજો.

–ડૉ. અર્પિતા જોશી

॥ પૂ. 'મા'ની દર્શનયાત્રાની અલૌકિક યોજના ॥

એપ્રિલ ૪ ની સવારે ફોનની ઘંટડી વાગી, પૂજ્ય 'મા'નો અવાજ સાંભળીને, અમે આનંદવિભોર થઈ ગયા. પૂજ્ય 'મા' કહે છે કે અમે ગઈકાલે જ આવ્યા છીએ, અને આ શનિવારે સત્સંગ રાખ્યો છે. અમે તો ખુશ ખુશ થઈ ગયા, આટલાં જલ્દી પૂજ્ય 'મા' ભારત થી પરદેશ આવશે એવો ખ્યાલ નહોતો. થોડીક વાતચીત થયા પછી ફોન મૂકી દીધો.

પૂજ્ય 'મા' ન્યૂજર્સીમાં અને અમે રહ્યા ટોરોન્ટો, કૅનેડામાં ! અહીંયાથી લગભગ ૮ થી ૧૦ કલાકનું ડ્રાઈવિંગ થાય.

ફોન મૂક્યા બાદ તુરત જ ટોરોન્ટો ધ્યાનકેન્દ્રના ભક્તોને આ શુભ સમાચાર આપ્યા. એ જ વખતે એક વિચાર આવ્યો કે અમે પોત પોતાની કાર લઈને જઈએ અથવા તો થોડીક મોટી વાન લઈને જઈએ, તો પણ ૨૦ જેટલી કાર થઈ જાય અને વડીલો પણ આટલા કલાકો ડ્રાઈવિંગ ના કરી શકે. બીજી બાજુ એક વિચાર એ પણ આવ્યો, કે કેમ એક મોટી લકઝરી બસ લઈને ના જઈએ ? શું આટલી જલ્દી એની વ્યવસ્થા થશે ? ૫૪ ભક્તો તૈયાર થશે ?

'મા' પ્રભુનું નામ રટણ કરીને તરત જ ગ્રુપમાં મેસેજ મોકલ્યો કે બસ કરવાનો વિચાર છે તો કોને આવવું છે, બીજી બાજુ હૉટેલના પ્રયત્નો પણ શરુ થઈ ગયા. તમે માનશો નહિ કે 'મા' પ્રભુની કૃપાથી, ૨૪ કલાકની અંદર પૂરા ૫૪ ભક્તોનાં નામ આવી ગયા, બસનું બુકિંગ થઈ ગયું અને બધાં માટે રહેવાની હૉટેલ પણ બુક થઈ ગઈ. આ શું 'મા' પ્રભુની કૃપા વગર થઈ શકે ? 'મા' પ્રભુની યોજના કેવી અદ્ભુત છે ?

સૌ ભક્તોની દર્શનયાત્રા સવારે ૪.૩૦ વાગ્યાથી બુર્સમાં શરૂ થઈ. મંત્રગાન, બાવની, ભજનો અને ધૂન કરતાં કરતાં અમે ધાર્યા કરતાં, એક કલાક વહેલા યજમાનને ત્યાં સત્સંગ માટે પહોંચી ગયા ! રસ્તામાં પૂજ્ય 'મા'ના વારંવાર મેસેજ આવતા હતા. પૂજ્ય 'મા' એમનાં બાળકોની સતત સંભાળ લેતાં હતાં. ક્યાં આવ્યા ? ખાધું ? કેટલે દૂર છો ?

યજમાનને ત્યાં પહોંચ્યા બાદ, પૂજ્ય 'મા'નું અમેરિકા અને કૅનેડાનાં સર્વ ભક્તો, બાળકો અને વડીલોએ ગરબા અને ધૂનથી સ્વાગત કર્યું. ત્યારબાદ, પૂજ્ય 'મા'એ ભક્તો માટે ૫ કલાકથી પણ

વધુ, સતત દર્શનનો લાભ આપ્યો, પૂજ્ય 'મા'ના શરીરમાં ઘણો થાક હશે છતાં પણ પૂજ્ય 'મા' હસતાં અને હસાવતાં અમને સૌને વધાવ્યાં અને દર્શનથી તૃપ્ત કર્યાં.

ભક્તોએ સત્સંગ પ્રેમથી માન્યો અને એવો ભાવ થયો કે સત્સંગ અવિરતપણે ચાલ્યા જ કરે.

આપની દશરથયાત્રાનાં દર્શન કર્યાં ત્યારે લાગ્યું કે ''મે'' મહિનાની સખત ગરમીમાં જુવાર નાંખે તો ધાણી ફૂટે, એવા ભયંકર તાપમાં, કંકર-રસ્તે, પૂજ્ય 'મા' પગરખાં અને પાણી વગર, હસતાં હસતાં ગુરુદેવ પ્રભુએ જ્યાં વર્ષો કઠોર તપ કર્યું તે દશરથાચલના તીર્થ સ્થાને પ્રયાણ કરતાં હતાં. પગમાં ઘણાં છાલાં પડ્યાં, લોહીની ટશરો ફૂટી છતાં, વિના ડગે એમણે યાત્રા પૂર્ણ કરી. તે બતાવે છે કે પૂજ્ય 'મા'નો પ્રભુ પ્રત્યેનો પ્રેમ અને અડગ વિશ્વાસ ! આ દ્રશ્ય જોઈને ભક્તોની આંખોમાં પાણી આવી ગયાં.

દશરથયાત્રાનું દર્શન ગુરુ પ્રત્યેના પ્રેમ, ભક્તિ અને સર્વસમર્પણની અનુપમ ગાથા છે. સહજ જ મહાદેવી પાર્વતીના તપ, ભક્તિ અને પ્રેમનું પુરાણોમાં થયેલું આલેખન યાદ આવી ગયું. પૂ.શ્રી'મા'નું જીવન જ એક અદ્વિતીય સંદેશ છે. ગુરુભક્તિ અને સ્વાર્પણનું અપ્રતીમ ઉદાહરણ છે !

હે 'મા', આપ ખરેખર દયાની, પ્રેમની અને કરુણાની દેવી છો. આપ આપનાં બાળકો પર હરહંમેશ પ્રેમનો વરસાદ વરસાવ્યાં કરો છો, આશીર્વાદ આપ્યાં કરો છો અને એક સરસ અને સાર્થક જીવન જીવવાનો પંથ દોરો છો.

સત્સંગ પૂર્ણ થયા પછી, પૂજ્ય 'મા'ના નિવાસસ્થાનમાં, પૂજ્ય 'મા'એ એક કવરમાં લક્ષ્મીજીની ભેટ આપી. અને કહ્યું કે આ જે બસમાં આવ્યા હતા તે ભક્તો માટેની પ્રસાદી છે. ઘણી ના પાડ્યા છતાં, પૂજ્ય 'મા'એ પ્રેમથી સ્વીકારવાની વિનંતી કરી. જ્યારે આ વાત વાગોળી ત્યારે થયું કે આ જગતમાં આવા સંત ક્યાં છે, જે આપણા યોગક્ષેમનું સામેથી વહન કરે.

''તમે દેનાર છો, લેનાર છો ના, ઓ મહાદેવી
નથી લેવી કહ્યા તેથી, કહ્યા તમને સદા દેવી''

ખરેખર, પ્રભુએ જે પૂજ્ય 'મા' વિશે વર્ણન કર્યું છે, તેનું સત્ય અહીં સમજાય છે.

—શ્રી વિકાસ અને રૂપલ
(ટોરોન્ટો કેનેડા)

॥ દર્શનપર્વ ॥

પૂ.શ્રી'મા' આધુનિક જમાનાના કૃષ્ણ છે. જેમ હજારો વર્ષ પહેલાં કૃષ્ણ ભગવાનની મુરલીના સૂરીલા નાદથી ગોપગોપીઓ મુગ્ધ બનીને કૃષ્ણ ભગવાન પાસે દોડી આવતા તેમ કૃષ્ણરૂપી 'મા'નાં દર્શનપર્વનો લહાવો લેવા બધાં કામ છોડીને, બાર-બાર કલાકની ટોરોન્ટોથી ન્યૂજર્સીની બસયાત્રા કરીને શ્રી દેવાંગભાઈ અને શ્રી અર્પિતાબેનનાં આંગણે દોડી આવ્યાં. દર્શનપર્વના અકલ્પનીય આયોજનથી યજમાનને આંગણે લગભગ ૧૫૦ થી પણ વધારે 'મા' પરિવારના ભક્તોને 'મા'નાં દર્શન અને સાંનિધ્યનો લાભ મળ્યો, યજમાનના પટાંગણમાં પૂ.શ્રી'મા'ના પવિત્ર પગલાં જ જાણે કે એક ઉત્સવ બની ગયો. સ્વર્ગીય સુખનો આનંદ પ્રાપ્ત થયો. સદ્‌ચિત્ત આનંદસ્વરૂપા 'મા'ના ભવ્ય સ્વાગતમાં ન્યૂજર્સી, ટોરોન્ટોના ફૂલવાડીનાં બાળકોથી માંડીને નવયુવાનો અને વડીલોએ ભાગ લીધો. મૃદંગ, નગારાં, સ્વાગતગીતો અને ગરબાની રમઝટ સાથેનું દ્રશ્ય ખરેખર અદ્‌ભુત અને અવર્ણનીય હતું. સ્વાગત દરમ્યાન પૂ.શ્રી'મા'નો તેમનાં બાળકો માટેનો અપાર પ્રેમ અને બાળકોના 'મા' પ્રત્યેના નિર્દોષ પ્રેમનું દર્શન ભાવવિભોરથી ભરપૂર હતું. દરેક ભક્તના હૃદયમાં સુખશાંતિ અને આનંદનું પવિત્ર ઝરણું પ્રાદુર્ભાવ પામ્યું હોય તેમ લાગ્યું. આખું વાતાવરણ 'મા' મય બની ગયું. સ્વર્ગીય સુખનો અનુભવ થયો. સાચે જ મા, પરમાર્થીએ વર્ષો પહેલાં લખેલું :

'સ્વર્ગ સુખ પણ તુચ્છ દિસે, 'મા', તુજ સંગે વૈકુંઠ વસે
સંસાર કેરો 'મા' છે સાર, પ્રેમતણો 'મા' પારાવાર.'

આ શબ્દો આજે કેટલા બધાં સાર્થક લાગે છે.

ટોરોન્ટો યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્ર ખરેખર પૂ.શ્રી'મા'નો ખૂબ જ આભારી છે. અશક્યને સહજ રીતે શક્ય કરનારી હે 'મા' ! તારી પરમ કૃપાથી ફક્ત ત્રણ જ દિવસમાં ટ્રાવેલ બસનું આયોજન શક્ય બન્યું. શ્રી અનિલભાઈ, શ્રી વિકાસભાઈ અને શ્રી પી. કે. શાહને નિમિત્ત બનાવી, સરસ સુવિધાવાળી ટ્રાવેલ બસની વ્યવસ્થા થઈ ગઈ અને શનિવાર, એપ્રિલ ૮, ૨૦૨૩ના રોજ વહેલી સવારે ૪ વાગ્યે દર્શન યાત્રા બસમાં ૫૪ જેટલા 'મા' પરિવારના ભક્તોએ પ્રસ્થાન કર્યું. આમ 'મા'ની કૃપાનો વરસાદ વરસતો જ રહ્યો, અરે ! ફક્ત ૧૫ થી ૨૦ મિનિટમાં જ અમેરિકન ઈમિગ્રેશન કોઈપણ જાતના વિલંબ કે

તકલીફ વિના પૂર્ણ થયું અને બપોરના ત્રણ વાગ્યે તો અમે સૌ, ન્યૂજર્સી યજમાનના આંગણે પહોંચી પણ ગયા.

હવે સ્વાગત બાદ પૂ.શ્રી'મા'ના દરબારમાં સત્સંગનો આરંભ થયો. 'મા' તો આપણી કલ્પનાથી પર જ કોઈને પણ ધ્યાનમાં ના આવે એવું વિસ્મિત અને આનંદવિભોર કરી દે. પૂ.શ્રી'મા'ની બેઠક આગળ સ્વાગત કરવા ઊભેલી યજમાન બહેનો પણ આશ્ચર્યચકિત થઈ ગઈ. અચાનક જ 'મા'એ બેઠક તરફ જવાને બદલે પાછળના ભાગમાં જમીન અને ખુરશી પર બેઠેલા વડીલ ભાઈઓ-બહેનોને દર્શન આપવા તેમના તરફ દોડી આવ્યાં અને ત્યારબાદ તેઓ બેઠક તરફ બિરાજમાન થવાને માટે ગયાં. લગભગ ૬ કલાક કરતાં પણ વધારે સમય સુધી સૌને 'મા'ના દર્શનનો લહાવો મળ્યો. મે મહિનાની અસહ્ય ગરમીમાં, નિર્જળા વ્રત સાથે, ધારદાર પથ્થરો ઉપર પૂ.'મા' ખૂલ્લાં ચરણોથી ચાલતાં વખતની લોહીથી સભર અસહ્ય વેદના જોતાં પૂ.'મા'ની ઉચ્ચતમ ગુરુભક્તિનાં દર્શન વીડિયોમાં જોવા મળે છે. સત્સંગ દરબારમાં ફૂલવાડીની વીડિયો જોતાં એવું અનુભવ્યું કે 'મા' એ બાળકોમાં સંસ્કારનું સિંચન કર્યું તે સાર્થક બનતું લાગે છે. અરે ! પૂ.'મા'ના સ્વહસ્તે લખાયેલા 'શ્રી યોગેશ્વર લીલામૃત' સાંભળતાં પૂ.શ્રી'મા'ની ગુરુભક્તિ અને ગુરુપ્રેમની ખુમારીનાં દર્શન થતાં અમારા જેવા કેટલાય ભક્તોમાં એક નવા પ્રકારના લોહીનો સંચાર થતાં અનેકઘણી સાત્ત્વિક ઊર્જા પ્રદાન થતી હોય તેમ લાગે છે.

સત્સંગ દરમ્યાન શ્રી દેવાંગભાઈ, અર્પિતાબેન, રક્ષિતાબેન, રાજુભાઈ તેમજ શ્રી દક્ષેશભાઈના 'મા' પ્રત્યેના પ્રતિભાવો અને રમૂજી વાતો દ્વારા પૂ.શ્રી'મા'ની છુપાયેલી ઘણી વિશેષતાઓ જાણવા મળતાં 'મા'ની દિવ્ય શક્તિનાં દર્શન થાય છે. વીડિયોમાં શ્રી સમિતભાઈની પૂ.'મા' સાથેની 'સ્વર્ગારોહણ'ની મેરેથોન દોડને જોવાનો લાભ પણ મળ્યો. પૂ.શ્રી'મા'ને હસતાં હસતાં 'સ્વર્ગારોહણ'ની મેરેથોનમાં ત્રણ રાઉન્ડ દોડતાં જોવાનો લાભ પણ મળ્યો. આવી રીતે આજે પૂ.શ્રી'મા'ની અનેક વિશેષતાનાં દર્શન થતાં અમારી દર્શનયાત્રા અત્યંત લાભદાયી નીવડી. અસીમ પ્રેમનાં દર્શન થયાં. સત્સંગીઓમાં આત્મીયતા વધી, પ્રેમ જાગ્યો અને એકબીજાને નજીકથી જાણવાનો લહાવો મળ્યો. સાચે જ હે 'મા' ! તમો તમારા બાળકો માટે કેટલું બધું કષ્ટ વેઠો છો.

'સંયમેન્દ્રિયવૃત્તિ યા, તપસા યોગ માર્ગણા ।
તનોતિ મંગલાન લોકે, સર્વૈશ્વર્યે નમો નમઃ ॥

આજે આ બધું અમોને સમજાય છે કે તમો બાળકોના કલ્યાણ માટે

અસહ્ય કષ્ટ વેઠીને, અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠીને વિચરણ કરો છો. હે 'મા' ! આજે અહીં બેઠેલામાં પરિવારને એમ લાગે છે કે મારે એક 'મા' છે, જે અમારાં સૌની સતત ચિંતા કર્યા કરે છે. અરે ! આ અમારી 'મા' વિશ્વના કોઈપણ ખૂણે હશે તો પણ અમો સર્વ 'મા'ના મનઅંતરમાં અવિભાજ્ય અંગ તરીકે બિરાજમાન રહીશું. હે 'મા' ! અમારી બધી જ પ્રાર્થનાઓ તમે સાંભળો જ છો. સાચે જ 'મા' તમો સુખ-દુઃખના સાથી છો. જ્યારે જ્યારે યોગ્ય લાગે ત્યારે અને યોગ્ય સમયે અમારા ભલા માટે કાર્ય કરતાં જ રહો છો. સાચે જ 'મા' તારા ઉપકારો ગણ્યા ગણાય ના અને વીણ્યાં વીણાય ના, તેવા છે. આધુનિક યુગમાં કદાચ વિજ્ઞાન આકાશના તારાઓને ગણી શકે અને મહાસાગરનાં પાણીને પણ માપી શકે પરંતુ 'હે 'મા' ! તારા ડગલે ને પગલે પ્રાપ્ત થતા ઉપકારોને કદાપિ માપી શકાય તેમ નથી. અંતમાં તારા આવા અનેક ઉપકારોને કદી ના ભૂલીએ સદ્‌વિચારો અને આશીર્વાદની અમારી અભિલાષાને જીવંત બનાવજે.'

હવે સત્સંગ પૂર્ણ થવાનો સમય થઈ ગયો. પૂ.શ્રી'મા' એ નવા પ્રકારના લોહીનું સિંચન થાય અને ઉત્સાહ ઉમંગ જીવંત રહે એ હેતુથી ત્રણ ત્રણ વર્ષનો એકસામટો પ્રસાદ પોતાના સ્વહસ્તે અર્પણ કર્યો. આનંદ ને આશીર્વાદ સાથે વિદાય આપી. બીજા દિવસે સવારે એટલે કે રવિવાર, ૯મી એપ્રિલે ટોરોન્ટોપ્રસ્થાનની તૈયારી થઈ ગઈ. હૉટેલના હૉલમાં વિકાસભાઈ, અનિલભાઈ, કેતનભાઈ, ઉમેશભાઈ તથા રંજનબેન, રૂપલબેન, મીનાબેન, સરોજબેન તેમજ યુવાનોની ટીમે સવારના નાસ્તાની સુંદર વ્યવસ્થા કરી. યજમાન શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેન પણ વિદાયસમયે સૌને મળવા આવ્યા અને તેમની 'મા' પ્રભુની આશ્ચર્ય અને ચમત્કારથી ભરપૂર વાતો સાંભળી સૌ ભાવવિભોર બની ગયા. બસમાં નાનાં નાનાં બાળકો, તીર્થા, મધુરમ, તિલકથી માંડીને બધા જ નવયુવાનોને મુખડે કાલી કાલી ભાષામાં પૂ.શ્રી'મા' માટેના પ્રતિભાવોના અનોખા દર્શન થયા. સર્વ કાર્યકર્તાઓને 'મા'–પ્રભુના આશીર્વાદ હરહંમેશ મળતા રહે એ જ પ્રાર્થના.

પૂ.શ્રી'મા'ની અસીમ કૃપાથી અમે સૌ નિર્વિઘ્ને સહીસલામત ટોરોન્ટો આવી પહોંચ્યા. હે 'મા' ! સાચે જ આ પ્રથમ બસ-દર્શનયાત્રા સર્વ રીતે આપશ્રીની અનુકંપાથી અને આશીર્વાદથી સફળ રહી.

–શ્રી જયંતીભાઈ

(ટોરોન્ટો, કૅનેડા)

॥ દર્શનયાત્રા ॥

સાચે જ 'મા' તે 'મા', ખરેખર ! આપણાં 'મા' તો જગત જનની. આપણી જનની કૃપાળુ 'મા'ને સૌની ચિંતા. કોરોનાકાળ દરમ્યાન 'મા' ભારતનાં બાળકોને થોડું થોડું મળી લેતાં હતાં, પરંતુ વિદેશનાં પોતાના બાળકોને મળવાની પણ જાણે કે 'મા'ને એટલી જ તાલાવેલી ! ૨૦૨૧ના નવેમ્બરમાં તો જાણે કે 'મા'એ હાંક મારીને વિદેશના બાળકોને બોલાવ્યાં તો જેઓ 'સ્વર્ગારોહણ' જઈ શક્યાં તેઓ જ 'મા'નાં દર્શન પામી શક્યાં પરંતુ જેઓ નહોતાં આવી શક્યા તેમની પણ 'મા'ને વિશેષ ચિંતા. તો 'મા' પધાર્યાં આ વિદેશની ધરતી પર, અને આ ધરતી પર પગ મૂકતાં જ દૂર દૂર રહેતાં પોતાના બાળકોને જેટલું વહેલામાં વહેલું મળી શકાય તેની યોજના 'મા'એ શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેનના આંગણે કરી દીધી.

અહીં કૅનેડામાં સૌ બાળકોને જેવા સમાચાર મળ્યા કે પૂ.શ્રી'મા', ન્યૂજર્સી (અમેરિકા) શ્રી વિનોદભાઈને ત્યાં પધાર્યા છે અને શનિવાર, એપ્રિલ ૮ના રોજ 'મા'નાં દર્શન અને સત્સંગ માટે પધારો—આ મેસેજ સાંભળીને સૌ ભક્તજનો આનંદમાં આવી ગયાં પરંતુ ઘણા, ૧૦ થી ૧૨ કલાક સુધીનું લાંબું ડ્રાઈવિંગ ના કરી શકે તેઓ મૂંઝાયા પરંતુ 'મા'ની કૃપા તો જુઓ ! જ્યાં 'મા' જ પોતાના બાળકોને પાસે બોલાવવાની યોજના કરતાં હોય ત્યાં બધું જ સરળ, સહજ થવા માંડે.

અહીં ગુડ-ફ્રાઈડે સાથે શનિ-રવિ એટલે લોન્ગ વિકેન્ડ (શુક્ર-શનિ-રવિ) ત્રણ દિવસની રજા અને અહીં પરદેશમાં વિન્ટર પછીનું આ પહેલું જ લોન્ગ વિકેન્ડ; એટલે સહેજે લોકો બહાર ફરવા જાય જેથી હૉટેલમાં રહેવાની જગ્યા પણ તાત્કાલિક ના જ મળી શકે કે મોટા વાહનો બસ કે એવું પણ ભાડે મળવું ખૂબ જ મુશ્કેલ અને અશક્ય છતાં આપણા ટોરોન્ટો યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્રના યુવકોએ બસ માટે ઘણા પ્રયત્નો કરી જોયા. આપણે કહીએ ને કે "હિંમતે મર્દા તો મદદે ભગવાન !" તેમ 'મા'—પ્રભુની કૃપાથી ફક્ત બે દિવસમાં જ

બસની સગવડ થઈ ગઈ અને તેજ રીતે બસ ના ૫૪ ભક્તોની રહેવા માટેની સગવડ પણ એક જ મોટેલમાં શ્રી રાજુભાઈના પ્રયત્નથી રહેવાની સરસ સુવિધાવાળી સગવડ પણ થઈ ગઈ. આપણને ખરેખર નવાઈ લાગે કે અશક્ય ને શક્ય કરનારાં આપણાં 'મા'—પ્રભુએ જાણે કે ઘણા દિવસો પહેલાથી જ આ બધી વ્યવસ્થા કરી રાખી ન હોય ? બાકી ફક્ત બે જ દિવસમાં જ આ બધું થવું બિલકુલ અશક્ય જ હતું. જય હો ! 'મા'નો જય હો ! ધન્ય છે ટોરોન્ટો યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્રના યુવાનોને જેમણે 'મા'નાં ચરણોમાં શ્રદ્ધાથી ઝૂકીને પ્રયત્નો કર્યા તો 'મા'-પ્રભુ મદદે દોડ્યા, સૌ હોંશે હોંશે તૈયાર થઈ ગયા, જાણે કે વહાલી 'મા'નાં દર્શન માટે દોડ્યા ! અરે ! જાણે કે હરણફાળ ભરતા દોડી ગયા વહાલી 'મા' પાસે. રસ્તામાં નાસ્તો, લંચ વગેરે પણ સૌ ભક્તોએ મળીને તૈયાર કરી દીધું અને નવ મંત્રગાનના બુલંદ નારા સાથે શનિવારે મળસ્કે ૪.૦૦ ના અહીં ટોરોન્ટોથી ન્યૂજર્સી વહાલી 'મા'ના દર્શન કરવા માટે અમે સૌએ પ્રયાણ કર્યું.

બસમાં ઢોલક, મંજીરાં વગેરે વાજિંત્રો સાથે 'મા'-પ્રભુની બાવની, ભજન, ધૂન કરતાં રહ્યાં અને 'મા'-પ્રભુ તો જાણે સતત સતત આપણી સાથે જ હોય. આપણને જાણે એમની પ્રેમભરી નજરે નિહાળ્યા કરતા હોય એમ થોડી થોડી વારે ફોન કરતા જ રહ્યા. કૅનેડા-અમેરિકાની બૉર્ડર ઉપર વાહનોની ઘણી મોટી લાઈન હોય, દરેક વાહનોનું ચૅકીંગ થાય, દરેક યાત્રીના પાસપોર્ટ પણ ચૅક થાય અને ઈમિગ્રેશનમાં કંઈક ડાઉટ લાગે તો કલાકો નીકળી જાય પરંતુ આપણી સાથે તો આપણાં 'મા'—પ્રભુ હતાંને ! એટલે માત્ર પંદર જ મિનિટમાં ૫૪ ભક્તોનું ચેકીંગ ખૂબ સરળતાથી થઈ ગયું. અદ્‌ભુત ! અદ્‌ભુત ! કેવી 'મા'ની કૃપા !

સૌને 'મા'નાં દર્શનની તાલાવેલી. ત્રણ વાગ્યે અમે સૌ પૂ.'મા'ની કૃપાથી શ્રી દેવાંગભાઈ અર્પિતાબેનના નિવાસસ્થાને સહીસલામત પહોંચી ગયાં. સૌ આવનારા ભક્તોનું કંકુતિલકથી ભાવભર્યું, અંતરના ઉમળકાથી સ્વાગત કર્યું. સૌને જ્યુસ અને પ્રસાદ મળ્યો, સૌ તૈયાર થઈ

'મા'ના સ્વાગત માટે આંગણામાં આવી ગયાં. સૌએ બાવની, ગરબા, દોહા, સ્વાગતનાં ગીતો અને ઢોલ, મંજીરાં વગેરે વાજિંત્રોના ધ્વનિ સાથે પ્રેમભર્યા અંતરતમથી 'મા'-પ્રભુને વધાવ્યા. અને 'મા' પણ ધીમે ધીમે મંડપમાં પધાર્યાં અને આસન પર બિરાજતાં પહેલાં છેક પાછળ બેઠેલા ભક્તો પાસે પહોંચી ગયાં. સૌને જાણે કે પ્રેમભરી નજરે નિહાળી લીધા. અરે ! પ્રેમભરી નજરે સૌને પ્રેમથી મળી લીધું. ''હે 'મા' ! હંમેશાં એવી જ રીતે પ્રેમભરી નજરે સૌને નિહાળ્યા કરજે.'' સૌનુંએ મંગલ કરનારી દેવી પ્રસન્ન થઈ ગયા, અને 'મા' તો એમની કૃપાનો વરસાદ વરસાવતા જ રહ્યા.

આસન પર બિરાજી કલાકો સુધી જાણે કે પોતાનાં બાળકોને દર્શન દેતાં ધરાતાં જ નહોતાં. શ્રી રાજુભાઈ અને શ્રી દક્ષેશભાઈએ પૂ.'મા' સાથેની દશરથાચલ યાત્રાનું એમની વાણીથી આબેહૂબ વર્ણન કર્યું. અહાહા ! જાણે કે એ યાત્રામાં સૌને સાથે લઈ લીધા. ધન્યવાદ શ્રી રાજુભાઈ અને દક્ષેશભાઈ. જેણે જેણે દશરથાચલના દર્શન નથી કર્યાં તેમને માટે તો આ તમારી વાણી સાંભળીને યાત્રા કર્યાનો આનંદ મળ્યો. અને વિડીયોમાં શ્રી ભગવાનજીભાઈ અને કંચનબેનનાં આંગણે પૂ.'મા'નાં દર્શન સાથે 'મા'ની જ અમૃતવાણીમાં શ્રી 'યોગેશ્વરલીલામૃત'નું શ્રવણ અદ્ભુત ! અદ્ભુત ! 'મા'એ સૌને ધરાઈ ધરાઈને પીરસ્યું. હે દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેન ધન્યવાદ આપ સૌને, કે 'મા'ના દર્શનનો લાભ આપ્યો. ખૂબ ધન્યવાદ ! અને આપણા વહાલાં 'મા', જેમણે પાણીનું ટીપું પણ મોંમાં મૂક્યા વગર, કલાકોની પ્લેનની યાત્રા કરી, જરા પણ વિશ્રામ કર્યા વગર અમ વચ્ચે પધાર્યાં, દર્શન અને સાંનિધ્ય ધર્યું તે વહાલા 'મા'ને તો કહેવા માટે શબ્દો જ જડતા નથી. બસ હે 'મા' ! સદા સદા તમારાં સૌ બાળકો ઉપર, હે જગજનની કૃપાળુ 'મા', તારી કૃપાવર્ષાથી સૌને ધન્ય કરજે, સૌનું મંગલ કરજે, એ જ અમારી પ્રેમભરી પ્રાર્થના.

–શ્રી હંસાબેન અંબુભાઈ

(ટોરોન્ટો, કૅનેડા)

॥ દર્શન : અમંગલહારી ॥

એપ્રિલ ૮, ૨૦૨૩ જિંદગીનો અત્યંત યાદગાર દિવસ પૂજ્ય 'મા'નાં દર્શન કોરોનાના કપરા કાળ પછીનો પહેલો અને અદ્ભુત સત્સંગ.

'મા' જેના ઉપર વરસે છે. એની હર હાલમાં રક્ષા થાય અને એ એવી સહજતાથી થાય કે જેની રક્ષા થઈ છે. અને જેના દ્વારા થઈ રહી છે. એનો અણસાર સુદ્ધાં અમારાં જેવા અબુધ બાળકોને ના આવે પણ બળબળતી ગરમીમાં માત્ર મધુર ફરફર ઠંડો પવન અનુભવાય. એ જ અનુભવ આટલા લાંબા વિયોગ પછી 'મા'ના આગમનથી અનુભવવા મળ્યો. ''ઠંડો શીતળ સુગંધિત પવન જાણે આપણને ચારેબાજુથી રક્ષતો હોય એવું લાગે.''

''નથી ડૂબવાનો ભય નથી. તરવાની ઉપાધિ ! માત્ર સાથે જ વહ્યા કરવાની મસ્તી. માત્ર એમનું હોવું એ જ જ મારે માટે તો કલ્યાણકારી.''

તમારો ખૂબખૂબ અંતરથી આભાર કે આટલો લાંબો પ્રવાસ કરીને માત્ર અને માત્ર વિદેશના ભક્તોની અને બાળકોની ખબર અંતર પૂછવા આવ્યા અને પૂજ્ય 'મા'નું આવવું એટલે માત્ર આવવું જ નહિ પણ સાથે બત્રીસ જાતનો ખજાનો અઢળક પ્રસાદી ! અને ભાઈ શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેનના નિવાસે જે પૂજ્ય'મા'નાં આગમનથી પહેલો સત્સંગ યોજાયો. તેમાં આનંદની જ અનુભૂતિ હતી વાતાવરણમાં.

આનંદ ગુરુજીનાં દર્શનનો, દરેક ગુરુભાઈઓ અને બહેનોને મળવાનો અને મળીને 'મા'ના પ્રેમને અને આ ત્રણ વર્ષમાં પૂજ્ય'મા'નું રક્ષણ. કૃપાના પ્રસંગોને વાગોળવાનો, જાણે કે બધા જ તહેવારો એક સાથે આવી ગયા હોય તેવો ઉમંગ અને ઉત્સાહ હતો બધા જ ભક્તોમાં સત્સંગની શરૂઆતમાં જ પૂજ્ય 'મા'ના થાળમાંથી બાળકો માટેની પ્રસાદી તેમનું જ નાનું સ્વરૂપ 'મા'એ તેમની સામે ધરી દીધું અને બાળકોને સાથે સાથે સમજણ પાડી કે;

'તમે હવે તમારા ભવિષ્યમાં ગમે ત્યાં જાવ પણ તમારા આ આધ્યાત્મિક વારસાને, તમને ઘડેલા આ સંસ્કારને સારી આદતોને ભૂલતા નહિ. અને સૌથી વધારે તો આશ્ચર્ય એ વાતનું થયું કે 'મા'

માત્ર શરીરથી જ ૮૦ વર્ષના છે પણ તેમની સ્ફૂર્તિ તો ૨૦ વર્ષના લોકોને પણ શરમાવે એવી છે. પૂજ્ય 'મા' પોતાના નિયમિત વ્યાયામ સાત્ત્વિક દિનચર્યા અને પોતાના સમગ્ર જીવન પરથી, ના બોલીને, ના ઉપદેશ આપીને પણ પોતાના જીવનથી કહેવા માગે છે. કે આ ઉંમરે પણ નીરોગી કેવી રીતે રહી શકાય. થઈ શકે છે, કરી શકાય છે. કંઈ પણ અશક્ય નથી. તમારી દરેક ખરાબ ટેવોને challage આપો. તમારા મનની નિર્બળતાને પડકારો તો બધું જ શક્ય છે.'

પૂજ્ય 'મા'ના મુખ પરનાં અવિચળ તેજ અને ઊર્જા જોઈને કાયમ પ્રશ્ન થતો કે આ શક્તિનો સ્રોત ક્યાં છે. જ્યાં આટલા વર્ષોથી અન્ન નથી લેવાયું. નિર્જળાના અસંખ્ય ઉપવાસો થયા છે. તો પણ આટલી શક્તિ કેવી રીતે આવે છે. આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આ સત્સંગમાં ''પાગલના પગલે''ના વીડિયોદર્શનમાં પૂજ્ય 'મા'ના યાત્રામાં જોવા મળ્યો. જોતાં જ જાણે આહાહાહા થઈ ગયું. 'અદ્ભુત, અદ્ભુત, અદ્ભુત ! માત્ર ધર્મગ્રંથો અને પુસ્તકોમાં વાંચ્યું હતું.

હનુમાજીનો પ્રભુશ્રી રામ પ્રત્યેનો અદ્ભુત પ્રેમ (દાસ્યભાવ) મીરાંબાઈ અને ભક્તશ્રીનરસિંહ મહેતાનો (ભક્તપ્રેમ) અને અર્જુનનો પ્રભુ શ્રીકૃષ્ણ પ્રત્યેનો સખાપ્રેમ પણ આજે આ બધાંનો સમન્વય પૂજ્ય શ્રી'મા'માં જોવા મળ્યો. શું તાલાવેલી માની કે યોગેશ્વરજીનાં સંસ્મરણોને માણવાની. તેમના ધ્યાનક્ષેત્રના દર્શનની, તેમણે જ્યાં પગલાં ભર્યા છે એને પ્રસાદીરૂપે લેવાની. અને માટે જ આ યાત્રામાં તેમના સુકોમળ ચરણોમાં ઘા વાગવા છતાં રક્ત નીકળવા છતાં, તેમના મુખ ઉપર વેદનાના કોઈ ચિહ્ન નહોતાં. ઉપરથી તેમના મુખમંડળ ઉપર ખડખડાટ હાસ્ય હતું. વાહ 'મા' ! વાહ ! ''પાગલના પગલે'' અદ્ભુત શીર્ષક અને શીર્ષકની સાર્થકતા ! Thank you 'મા' પ્રભુ કોટી કોટી વંદન ! આટલા વર્ષોના વિરહ પછીનાં દર્શન માટે.

અમારામાંના આળસ-પ્રમાદના આસુરી તત્ત્વોને ખંખેરવા માટે અને શક્તિ અર્પણ કરવા માટે.

યાત્રાનો મહિમા અને ગુરુજી પ્રત્યેના પ્રેમ અને ભક્તિરૂપી ભીતરના અજવાસથી અંર્તમુખ કરવા માટે કોટી કોટી પ્રણામ.

—શ્રી પારુલ આંકોલીયા

॥ એક સુંદર—સત્સંગ દર્શન ॥

परम पूज्य 'माँ',

कोटि कोटि प्रणाम ।

आपका आगमन हम सभी भक्तों को अत्यंत आंदोलित एवं प्रसन्नमय कर गया । शब्दों में अव्यक्त एसें ह्रदय में भाव दे रहा है । इतनें अपार कष्ट के पश्चात भी हम भक्तों के लिये आप सात समुद्र पार हमें आपके पावन दर्शन देने हेतु पधारे, हम तो गद्गद् हो गए और फिर तत्काल ही सुंदर सत्संग, दर्शन का अविस्मरणीय लाभ हमें प्रदान किया जिसे हम नहीं भूला सकतें । दशरथाचलयात्रा की झलक, पूज्य 'माँ' आपके कष्ट एवं गुरुभक्ति को अश्रुमय अगणित प्रणाम । बस ! 'माँ' एसी ही कृपावर्षा हम भक्तों पर बहाते रहना ।

पूज्य 'माँ' आपको डण्डवत् प्रणाम ।

प्रणाम !

—શ્રી વિજય ભાવસાર
(સહેમકોર્ડ કનેક્ટિકટ)

॥ એ ધન્ય ઘડી આવી જ ગઈ ! ॥

આ વરસની એપ્રિલ ૮, ૨૦૨૩ કંઈ જુદી જ હતી. અનેરા ઉત્સાહ સાથે આજની સવાર પડી હતી. વિદેશના સત્સંગી ભક્તો માટે આજે જાણે કેટલા વરસોથી ચાલતી પ્રતીક્ષાનો અંત આવવાનો હતો. પૂજ્ય 'મા' આજે વિદેશની ધરતી ઉપર ન્યૂજર્સીમાં રહેતાં અર્પિતાબેન-દેવાંગભાઈના ઘરે પધારવાનાં હતાં.

અમેરિકા અને કેનેડામાં વસતા ભક્તો પૂજ્ય'મા'નાં દિવ્ય દર્શનનો લહાવો લેવા આવી પહોંચ્યાં. આ ભક્તદંપતિનાં ઘરે તો જાણે લગ્ન કરતાં પણ વિશેષ એવી સજાવટ હતી અને કેમ ના હોય ? સાડા ત્રણ વરસના લાંબા અંતરાય પછી પૂજ્ય 'મા' તેમના વિદેશમાં વસતાં બાળકોને આજે મળવાનાં છે. ઘરની બહાર અગાશીમાં ૨૦૦ માણસ સમાય તેવો મોટો તંબુ બાંધેલો છે. વળી એમાં લાઈટ, ટી.વી. વગેરેની પણ વ્યવસ્થા કરેલી છે. ભારતના રાષ્ટ્રીય ધ્વજના રંગના કપડાંથી સુશોભન કરેલું છે. ભાતભાતનાં તોરણ અને લટકણીયાઓથી ભરેલો તંબુ હવે સજ્જ છે. આપણા પૂજ્ય'મા'ને આવકારવા.

૪ વાગતાં જ પૂજ્ય 'મા' પધારે છે. તેમના આગમનને વધાવવા ફૂલવાડીનાં બાળકો સામસામી હરોળમાં ગોઠવાઈ ગયાં છે. પૂજ્ય 'મા' પોતાના નિવાસેથી બે કલાકનો મોટરમાર્ગે પ્રવાસ કરીને અહીં પધાર્યાં છે. સૌના હૈયે અદમ્ય ઉત્સાહ અને આનંદ છે. આ એ જ ધન્ય ઘડી છે જેની પ્રતીક્ષા છેલ્લા સાડા ત્રણ વરસથી પરદેશના એક એક ભક્તોએ કરી છે.

પૂજ્ય 'મા' પૂજ્ય પ્રભુનાં સ્વરૂપ સાથે પધારે છે. અને આખાય પરિસરમાં ''ૐ મા ૐ મા''ના અવાજો ગુંજી ઉઠે છે. કાર્યક્રમની શરૂઆત નવમંત્ર ગાન અને પછી ૨૦ મિનિટની જપયાત્રાથી થાય છે. પૂજ્ય 'મા'ની હાજરી અને મંત્રગાનના અવાજમાં બિનજરૂરી, નકામા અવાજો શાંત થઈ ગયા છે.

શ્રી દેવાંગભાઈએ તે પછી સુંદર વક્તવ્ય દ્વારા પૂજ્ય'મા'નું અને સહુનું સ્વાગત કર્યું. ત્યારબાદ ૨૦૧૬માં વિદેશની ફૂલવાડીનાં બાળકોની થયેલી યાત્રાની ડી.વી.ડી. બતાવવામાં આવી છે. શ્રી મોક્ષભાઈને પૂજ્ય 'મા' બોલવા કહે છે અને શ્રી મોક્ષભાઈ વિદેશમાં ચાલતી ફૂલવાડીની વાતો સહુને કહે છે કે કેવી રીતે કોવીડ સમયમાં પૂજ્ય 'મા'ના સૂચનથી ફૂલવાડી ઓનલાઈન પ્લેટફોર્મ પર થવા લાગી. તો તેના ફાયદા વિશે શ્રી મોક્ષભાઈ સવિસ્તાર વાતો કરે છે.

શ્રી દક્ષેશભાઈ અને શ્રી રાજુભાઈ પૂજ્ય 'મા'ની સૂચના અનુસાર 'પાગલના પગલે' શ્રી દશરથાચલની યાત્રાની પેનડ્રાઈવ વાજતે ગાજતે લઈને પધારે છે. શ્રી રાજુભાઈ અને શ્રી દક્ષેશભાઈ ૧૯૯૨માં પૂજ્ય 'મા' સાથે કરેલી દશરથાચલ યાત્રાની વાતો કરે છે. 'પાગલના પગલે'ની પેનડ્રાઈવમાંથી બે પ્રકરણ જોવાયા છે. મે મહિનાની ધોમધખતી ગરમીમાં પગમાં જોડા પહેર્યા વગર નિર્જળા ઉપવાસ સાથે પૂજ્ય'મા'એ આ યાત્રા કરી હતી. પૂજ્ય'મા'ની ગુરુભક્તિ, તેમની આત્મશક્તિ, સર્મપણ, સાહસિકતા અને નીડરતા જેવાં ગુણોનાં દર્શન આ યાત્રાના વીડિયોમાં થાય છે.

અને સાથે યાત્રામાં આવેલાં સહયાત્રીઓને જગાડવાનું કામ પણ પૂજ્ય 'મા' કરે છે. તો રસ્તે જતાં વટેમાર્ગુઓ કે મિલીટરીના જવાનો માટે પણ એટલી જ કરુણા પૂજ્ય'મા'નાં હૈયે વસે છે તેની વાતો પણ શ્રી રાજુભાઈ અને શ્રી દક્ષેશભાઈના મોઢેથી સાંભળવા મળી.

તો વળી તાજેતરમાં જ થયેલી યાત્રા (ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૩માં) વિશે શ્રી હેમાલીબેન અને શ્રી અર્પિતાબેન જણાવે છે. ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૩માં પૂજ્ય 'મા' સાથે દેશ અને વિદેશની થઈને ૪૩ બહેનોએ યાત્રા કરી. આ યાત્રા જીમ કોર્બેટ, નૈનિતાલ, આલમોડા, કુરુક્ષેત્ર વિસ્તારમાં થઈ. પૂજ્ય'મા'નો નિર્મળ પ્રેમ અઢળક વહાલ અને ફરી પાછું એ જ કાર્ય સહયાત્રીઓને જગાડવાનું.

આપણે બધાં સૂતેલાંઓને જગાડવાનો, અંધકારમાંથી જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ તરફ લઈ જવાનો યજ્ઞ આપણા પૂજ્ય'મા'એ વર્ષોથી આદર્યો

છે. એ જેમ કે ૧૯૯૨માં થયેલી દશરથયાત્રા હોય કે ૨૦૨૩માં થયેલી બહેનો સાથેની ઉત્તર ભારતની યાત્રા હોય કે ભારત કે વિદેશમાં થતા સત્સંગનાં કાર્યક્રમો હોય પૂજ્ય'મા'નો જગાડવાનો યજ્ઞ તો અવિરત ચાલ્યા જ કરે છે.

શ્રી રક્ષિતાબેન પાસેથી નવેમ્બર ૨૦૨૨માં થયેલા રક્તદાન શિબિરની વાતો સાંભળી. ન્યૂજર્સીમાં વસતા શ્રી સમિતભાઈએ આ નવેમ્બરમાં ન્યૂયોર્કની અતિ પ્રતિષ્ઠિત મેરેથોન દોડમાં ભાગ લીધો અને તેના ત્રીજા દિવસે તેઓ પૂજ્ય 'મા' પાસે પહોંચ્યા. તો વિશેષતાને વંદનારા આપણા પૂજ્ય 'મા'એ તેમને વિશેષ રીતે વધાવ્યા. આ વિશેષ રીત એટલે પૂજ્ય 'મા' શ્રી સમિતભાઈ અને શ્રી રક્ષિતાબેન સાથે 'સ્વર્ગારોહણ'માં ત્રણ રાઉન્ડ દોડ્યા.

પછી શ્રી અંજનાબેન અને શ્રી જયુબેન ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૩ની યાત્રા દરમિયાન પૂજ્ય 'મા'એ રચેલા મધુરાં પદનું મધુરું ગાન કરી સહુને સંભળાવ્યું. તે પછી પૂજ્ય 'મા'નાં સ્વમુખેથી ગવાયેલા લીલામૃત પારાયણની ડી.વી.ડી.નું દર્શન થયું. શ્રી ભગવાનજી કાકા અને શ્રી કંચનમાસીનાં નિવાસ સ્થાને રેકોર્ડ થયેલી એ પ્રસાદી ૧૯૮૮ની છે. જેમાં પૂજ્ય 'મા' લીલામૃત ગાઈને સમજાવતાં પણ જાય છે. અને આમ કરતાં તો ઘડિયાળનો કાંટો રાતના ૯ વગાડતો ગયો.

પૂજ્ય 'મા' સાંજના ૪ વાગ્યાથી સતત એક જ સ્થાને, એક જ અવસ્થામાં અમારી વચ્ચે બેસી રહ્યાં છે. ૫ કલાક સતત અને સતત દર્શનની રસલહાણી છેલ્લે પ્રસાદ સાથે આ સત્સંગની, દર્શન પર્વની પૂર્ણાહુતિ થઈ છે.

સત્સંગ તો પતી ગયો પણ પૂજ્ય 'મા'નો તે જ પ્રશ્ન ''હવે શું ?'' તો તે ''હવે શું ?''નો જવાબ મેળવવા હે મા !અમે પ્રામાણિક પ્રયાસો કરીએ. અને અમારા પ્રયાસોને તમે સફળતા અપાવો તેવી જ પ્રાર્થના.

–શ્રી જિજ્ઞા સ્માર્ત
(યુ.એસ.એ.)

॥ આજ આનંદની હેલી ॥

પૂ.'મા' પ્રભુની અસીમ/અનહદ કૃપાથી વિદેશનાં ભક્તોના ભાગ્યનો ઉદય થયો. ભક્તોના હૃદયમાં પૂ.'મા' પ્રભુનાં દર્શનનો ! ત્રણ ત્રણ વર્ષનાં વહાણાં વીતી ગયાથી જે દર્શન સુખથી વંચિત હતા તેનો લાભ ન્યૂજર્સીના આંગણે શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેનના મનોરથરૂપે એમના ઘરે એ દિવ્ય લાભને માણવાનો મોકો મળ્યો અને એ રીતે એ અમીમય, સ્મિતવંદના 'મા'નો ભક્ત વત્સલતાનો પ્રસાદ અમેરિકા, કૅનેડાના ભક્તોને પ્રાપ્ત થયો. પૂ.'મા'ની અનુકંપા અને પ્રેમસભર લાગણીથી જ એ મહાપ્રસાદ છપ્પનભોગની રસમય છોળોથી ભક્તહૃદયમાં પરિપ્લાવિત થયો, મહેંકતો થયો.

સર્વે વિઘ્નો, મુશ્કેલીઓ સર્વે પરિબળોને, અનુકૂળ પરિસ્થિતિમાં પલટાવી, સર્વને રક્ષિત કરી ભક્તિનો, દર્શનનો રસથાળ ધર્યો, અને ભક્તોના હૃદય નાચવા લાગ્યાં, ગાવા લાગ્યાં.

'શત શત વંદન માડી તમોને...'

ધન્ય છે 'મા', આપે આપનાં દર્શનનો લાભ આપ્યો અને અમારાં જીવનને કૃતકૃત્ય કરી જીવનની આ પળોને મહામૂલ્યવાન બનાવી, અકલ્પ્ય, અગમ અનુભૂતિનું દર્શન કરાવ્યું.

યોગેશ્વર ધ્યાનકેન્દ્રના અધિકૃત સેવાર્થી હોદ્દેદારોને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ સાથે સાથે બસમાં (કૅનેડાથી) આવેલ સર્વ ભક્તજનોની સહકાર સેવાથી આ સુંદર કાર્યને દિપાવી સહજતા-સગવડતા પ્રાપ્ત કરાવી. સર્વેને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ.

–શ્રી પી. કે. શાહ

॥ શ્રીકૃષ્ણના આગમનથી આનંદિત ગોપી ॥

પૂજ્ય 'મા', આપના આગમનથી અંતરમન અત્યંત પુલકિત, આનંદિત ભાવવિભોર થઈ ઊઠ્યું; જાણે મયૂર પ્રથમ વર્ષાના આગમનથી ગોપીઓ કૃષ્ણના આગમનની રાહ નિહારતી હોય તેમ. પૂજ્ય 'મા' આપનો હૃદયથી ખૂબ ખૂબ આભાર. અસહ્ય કષ્ટ સહીને ધરતીના બીજા છેડે અહીંયાં આવીને અમોને તુરંત આપનાં અલભ્ય દર્શનપ્રસાદી અર્પણ કરી. આપનો સતત કૃપાપ્રસાદ પામી અમે ધન્ય બન્યાં. આ સત્સંગ અવિસ્મરણીય તથા ઐતિહાસિક હતો. આપનો સ્નેહસભર પ્રેમ આ સત્સંગમાં પામ્યા. આવું એક ''મા'' જ કરી શકે. બીજું કોઈ જ નહીં.

''જલધિનું પ્રભુ પાત્ર હોય ને પ્હાડ શાહી,
કલમ કલ્પવૃક્ષડાળની, પત્ર પૃથ્વી;
નિત નિત કર તેને લૈ લખે શારદાયે,
તુજગુણ સહુ તેનો પાર તોયે ન પામે.''

''પાગલના પગલે'' આપની ગુરુભક્તિ, કષ્ટ, વિરહની વેદના આ જોઈને મન ગદ્‌ગદ્ થઈ ગયું. નયનો અશ્રુપૂરિત થઈ ગયા. સત્સંગ વિષે નિઃશબ્દ છું. શું લખું ? શત શત પ્રણામ !

–શ્રી ભાવના ભાવસાર
(સ્ટેમફોર્ડ, કનેક્ટિકટ)

॥ 'પોકારો તો પડખે' ॥

એપ્રિલ ૩, ૨૦૨૩ના રોજ પૂજ્ય 'મા' વિદેશની ધરતી ઉપર પધાર્યાં છે એવા સમાચાર what's app પરથી મળ્યા એ પણ પૂજ્ય 'મા'ના હસ્તાક્ષરોમાં. Covid ને લીધે છેલ્લાં ત્રણ ત્રણ વર્ષથી પ્રતીક્ષા કરતા પૂજ્ય 'મા'નાં વિદેશનાં બાળકોનાં હૈયે આનંદ આનંદ છવાઈ ગયો. પ્રાર્થનાની સાથે સાથે આતુરતા વધી પૂજ્ય 'મા-પ્રભુ'ના દર્શન માટેની, અને એક આશ બંધાય કે, ''હવે તો પૂજ્ય 'મા' કેનેડા તો પધારશે જ.'' પણ બીજે જ દિવસે પ્રાર્થનાનો ઉત્તર મેસેજ દ્વારા ! જોયું તો લખેલું ''પૂજ્ય'મા'ની કૃપાથી એપ્રિલ ૮ના દિવસે શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેનના નિવાસસ્થાને સત્સંગનું આયોજન થયું છે તો બધા ભક્તોને આમંત્રણ'' ! એટલે આવી તક પૂજ્ય 'મા'નાં દર્શનની કેવી રીતે જતી કરાય ? અનિલભાઈ અને વિકાસભાઈ સાથે વાત થતાં ખબર પડી કે ઘણા વડીલો પણ પૂજ્ય 'મા'નાં દર્શન ઝંખે છે અને એમણે પણ આવવું છે, બસની વ્યવસ્થા થઈ ગઈ છે, એટલે અમે તરત જ વિકાસભાઈને અમારાં નામ નોંધાવી દીધાં. થોડીવારમાં તો આખી બસ ભરાઈ જાય એટલાં નામો નોંધાઈ ગયા. મનોમન પૂજ્ય 'મા' પ્રભુને thank you બોલાયું. મને થયું કેટલી અદ્‌ભુત કૃપા ! આપણા પૂજ્ય 'મા' કેટલા કરુણામય ! જેટલી એક બાળકને પોતાની 'મા'ને મળવાની તલાવેલી એનાથી અનેકઘણી પૂજ્ય 'મા'ને પોતાના બાળકોને મળવાની/જોવાની આતુરતા. ધીમે ધીમે એક એક કાર્ય પાર પડતું ગયું. શ્રી રાજુભાઈની મદદથી ન્યુજર્સીમાં હૉટેલની પણ વ્યવસ્થા થઈ ગઈ. આટલી બધી ગોઠવણી બે દિવસમાં પૂજ્ય 'મા' જ કરી શકે એ પણ કેનેડા-યુ.એસ.એ.ના લોંગ વિકેન્ડમાં (long weekend) ! જેના માટે દિવસો અને મહિનાઓ આગળથી એડવાન્સમાં બુકિંગ કરાવવું પડે.

એપ્રિલ ૮, ની સવારે બધાં સમયસર બસમાં ગોઠવાઈ જાય છે અને ૫.૩૦ સમયે બસ ઉપડે છે. સમૂહમાં નવ મંત્રગાન, બે

બાવની અને પ્રાર્થનાઓ થાય છે. મારા માટે આ પહેલી ૮ થી ૧૦ કલાકની બસયાત્રા હતી બધા સત્સંગીઓ સાથે જેમાં થોડા વડીલો થોડા યુવાન ભાઈબહેનો અને ફૂલવાડીનાં છ બાળકો હતાં. બધાં ખૂબ ઉત્સુક હતા. મારા મનમાં આ પંક્તિ રટાતી હતી. ''અમે તો હરિને મળવા ચાલ્યા જંગલ ઝાડીમાં ના ફસાયા.''

યાત્રા નાની હોય કે મોટી પૂજ્ય 'મા' સતત એમના બાળકોને યાદ કરતા રહે અને કરાવતા રહે કે ''પૂજ્ય 'મા' પ્રભુ સતત એમની સાથે જ છે.''

''પોકારો તો પડખે સાદ કરો તો સામે.'' ખરેખર આ શબ્દો સાર્થક બન્યા, જ્યારે અમે કૅનેડા-યુ.એસ.એ.ની બોર્ડર પાસે પહોંચ્યા. બધા પોતપોતાના પાસપોર્ટ સાથે તૈયાર હતા. કોઈ સવાલ પૂછવામાં આવે જેમકે, ક્યાં જાવ છો ? શા માટે જાવ છો ? કેટલો સમય રોકાવાના છો ? ક્યાં રહેવાના છો ? તો આ બધા સવાલોના ઉત્તરરૂપે શું કહેવું એ બધી માહિતી બધાને બસમાં આપવામાં આવી હતી. પણ અમને તો ''સમર્થનો સહારો''. જે immigration process ને પાસ કરતા નોર્મલી એક જણને ૪૫ મિનિટથી એક કલાક કોઈ વખત બે કલાક પણ લાગે, અહીં તો ૧૫ થી ૨૦ જ મિનિટમાં ૫૫ ભક્તોના પાસપોર્ટનું ચૅકિંગ થઈ ગયું, કોઈને એક પણ સવાલ પૂછવામાં નહીં આવ્યો અને બસનું પણ ચૅકિંગ થઈ ગયું. ખરેખર, પૂજ્ય 'મા'ની કૃપાથી સૌની રક્ષા થઈ. રક્ષમામ્‌ની ધૂન થઈ અને યાત્રા આગળ વધી. આખી યાત્રામાં સતત સતત પૂજ્ય 'મા' પ્રભુનું સ્મરણ, વડીલોના અનુભવો પૂજ્ય 'મા' સાથેના, બાળકોનાં ભજનો, 'મા' પ્રભુના પદોની અંતાક્ષરી અને સંકીર્તન ચાલુ રહ્યા.

અમે સૌ સમયસર શ્રી દેવાંગભાઈ અને અર્પિતાબેનના નિવાસસ્થાને આવી પહોંચ્યા. પળ પળ જાણે પૂજ્ય'મા'ની કૃપાનાં દર્શન થતાં રહ્યા. સૌને સમયસર સત્સંગમાં પહોંચાડવાવાળું કોણ ? આપણા પૂજ્ય 'મા' જે, એ જ પરમશક્તિ કામ કરી રહી હતી !

ઘરના સર્વ સ્વજનોએ કૅનેડાના સત્સંગી ભાઈબહેનોને પ્રેમથી

આવકાર્યા, તિલક કરી, સ્વાગત કર્યું. આખું નિવાસસ્થાન અયોધ્યાની જેમ શણગારવામાં આવ્યું હતું. સંકીર્તન, ગરબા, સ્વાગત કરતા ફૂલવાડીના ફૂલડાંઓ, આખું વાતાવરણ એકદમ પવિત્ર, પ્રેમ, ઉલ્લાસ અને ભક્તિમય, સ્વર્ગ જેવું લાગતું હતું. કેમકે પ્રભુ રામ, ''પૂજ્ય 'મા'ના રૂપમાં'', ''પૂજ્ય ગુરુદેવના રૂપમાં'' પધાર્યા હતા.

''સખી જોને સદ્‌ગુરુ દેવ પધાર્યા...''

''આવો મારે આંગણે રેલાવી દો આનંદ, પ્રભાતથી હું કરું પ્રતીક્ષા આજે તો સાનંદ.''

એવા એવા પદોથી ગુરુદેવને આવકાર્યા. પૂજ્ય 'મા' પધાર્યા તો પ્રભુ રામ અને સત્સંગમાં આવ્યા તો ગોપીઓની વચ્ચે નટખટ કાનુડા જેવા, મનમોહન, બધાંને એમના પ્રેમસ્વરૂપમાં તરબોળ કરી દીધાં. આખા સત્સંગની યાદી જાણે પૂજ્ય'મા'એ બધી ઉંમરના ભક્તોને ધ્યાનમાં રાખીને બનાવી હતી.

૧. ધ્યાન—''ઓમ યોગેશ્વરાય નમઃ''ના મહામંત્ર ઉપર. એકદમ શાંત વાતાવરણ, કોઈ જાતનો ઘોંઘાટ નહીં. ખૂબ સરસ મંત્ર સાધના થઈ અને શાંતિથી ઉઘાડી આંખે પૂજ્ય 'મા'નાં દર્શન માણ્યા.

૨. ફૂલવાડીના ફૂલડાંઓ માટે ૨૦૧૬માં 'સ્વર્ગારોહણ'માં પૂજ્ય 'મા'નાં સાન્નિધ્યમાં યોજાયેલી વિદેશની ફૂલવાડી શિબિરનો વીડિયો બતાવવામાં આવ્યો. એ વીડિયો જોઈ ઘણાં બાળકો અને માતા-પિતાઓની બધી યાદો તાજી થઈ ગઈ. જેમાંના ઘણાં બાળકો ત્યાં સત્સંગમાં હાજર હતા.

૩. દશરથાચલ યાત્રા-૧૯૯૨ : ''પાગલના પગલે'' —આ યાત્રા પૂજ્ય 'મા'એ થોડા ભક્તો સાથે ૧૯૯૨માં ઉનાળાના બળતા તાપમાં ખુલ્લા પગે કરી હતી. આ વીડિયોમાં પૂજ્ય'મા'નો પૂજ્ય પ્રભુ-ગુરુદેવ પ્રત્યેનો પ્રેમ, ગુરુભક્તિ, પૂજ્ય પ્રભુની તપોભૂમિ અને જ્યાં એ સમર્થના ચરણો વિચર્યા હતાં, એ તીર્થનાં દર્શન કરવાની ઉત્સુકતા/ઝંખના અને પૂજ્ય પ્રભુના બતાવેલા માર્ગ પર પગલાં

ભરવાની ખુમારીનાં દર્શન થાય છે. એ જોઈ હું ગદ્ગદ્ થઈ ગઈ. સદ્ભાગ્યે પૂજ્ય 'મા' સાથે એ યાત્રામાં જોડાયેલા એવા બે ભાઈઓ ત્યાં હાજર હતા. શ્રી રાજુભાઈ અને શ્રી દક્ષેશભાઈ. જેઓ આ કઠિન અને સાહસી યાત્રાના સાક્ષી બન્યા હતા, તો એમના અનુભવો સાંભળવા મળ્યા, જેમાં પૂજ્ય 'મા'ની અતૂટ ગુરુભક્તિ, પૂજ્ય 'મા'નો બાળક જેવો રમૂજી સ્વભાવ, પીડામાં પણ હસતાં રહેવું હસાવતાં રહેવું, નિર્જળા ઉપવાસ, નિયમપાલન, કોઈપણ પરિસ્થિતિને અનુકૂળ એવી એવી કેટલીય વિશેષતાઓનું જ્ઞાન થયું.

૪. શ્રી યોગેશ્વર લીલામૃતનો વીડિયો, પૂજ્ય 'મા'ના મધુર કંઠે ગવાયેલું પૂજ્ય પ્રભુનું જીવન અને પૂજ્ય પ્રભુની બાળપણની ઝીણી ઝીણી માહિતીનું ખૂબ જ અદ્ભુત રીતે animation દ્વારા વર્ણન કર્યું છે. જોયું એ પહેલો થોડો ભાગ હતો પણ એમ થાય કે પૂજ્ય 'મા'નો મધુર સ્વર સાંભળ્યાં જ કરું, બંને part ખૂબ સરસ રીતે coordinate કર્યા છે કે નાનાં બાળકોને પણ explanation ની જરૂર ના પડે. Thank you પૂજ્ય 'મા' તમે ધન્ય છો, તમારા જપ-સાધના અને સમયનો ભોગ આપી આ વીડિયો તૈયાર કરાવી તો અમોને પણ એટલા લાયક બનાવો કે એનો મુખ્ય સાર અમે ગ્રહણ કરી શકીએ.

૫. હાલમાં ફેબ્રુઆરીમાં ભારતમાં થયેલી બહેનોની યાત્રાનાં અનુભવો સાંભળવા મળ્યા. તેમાં પણ "શારીરિક અને માનસિક હેલ્થ, yoga, excercise, ઉપવાસ, નિયમ, ઉંમર એ ખાલી નંબર છે એવાં એવાં વિષયો પ્રત્યે સજાગ/જાગૃત બનાવ્યા."

ખરેખર, પૂજ્ય 'મા' અમે સત્સંગમાં અમૃતના ઓડકાર પીધા. તમે ખૂબ ખૂબ મન મૂકીને પીરસ્યું, તો અમને એટલા કાબિલ પણ બનાવો. એ જ પ્રાર્થના કે, "તમારું જ વ્યસન કરાવો", એવી શક્તિ, એવી ભક્તિ અમારામાં ભરો જેથી અમે પણ 'મા સર્વેશ્વરી'નું નામ દીપાવનારા બનીએ, અમારી મલિનતાને દૂર કરી, અમને પ્રભુ માર્ગે દોરતા રહેજો. પ્રણામ, પ્રણામ, પ્રણામ...જય કૃપાળુ મા !

–શ્રી અમિષા

(ટોરોન્ટો, કૅનેડા)

॥ Divine Darshan of Pu.Maa ॥

Jai Krupalu Maa !

The Chatak bird only ever drinks rainwater and often will wait long periods of time before it can quench its thirst. Indian folklore legends say that when the Chatak bird has gone a very long time without rainwater, its prayer to the rain God always gets answered. It has been almost 3 years since Maa has visited North America. Her devotees, like the Chatak bird, have been waiting ever patiently, praying and yearning for her Darshan. Finally, on Saturday April 8, 2023, Pujya Maa showered her devotees with her presence and gave Darshan to all her North American Devotees ! We all felt like the Chatak bird ! Thank you Maa for quenching our thirst for your darshan ! We all felt great joy to be finally re-united with our beloved Divine Mother !

That day, the satsang lasted almost 6 hours ! But no one felt tired ! Every item was enjoyed by all ! The 30 min of meditation, the 2016 Fulwadi Video, Maa's Dasrathchal Yatra Video, the Lilamrut Video and the various speeches from Devangbhai, Arpitaben, Mokshabhai, Raksitaben, Rajubhai and Daxeshbhai were so entertaining that no one was aware of the time !

Lilamrut Video

What really impacted my soul was the Lilamrut Video ! I fell in love with everything about this video ! Maa, the raag you sang the Lilamrut in was from the heavens. Your beautiful voice singing the raag, along with the professional music, and pleasing tune, transcended all into deep meditation. We could listen to it for hours and not get tired ! The animation done by Hemalbhai is top quality and will certainly excite all the children ! The new attractive pictures of Prabhu is so pleasing to look at that it makes tears flow from our eyes and brings us closer to Prabhu ! But Maa, the most thrilling aspect about the video is that your explanation of each verse, done in simple, sweet and elegant Gujarati, is so easy to understand that someone like me, who knows very little Gujarati, can understand almost 90% of it !

Thank you, Pujya Maa, for sharing the first part of the Lilarut Video ! We are all eagerly awaiting and patiently praying when you will release the Lilamrut video ! We are all waiting to do 'Lilamrut Parayan' once the video comes out ! It will be a great privilege and rare honour to be able to listen to Prabhu's life stories in your voice !

Canada Bus Yatra

I would like to share an interesting background of the Canada Bus Yatra. From Canada, a total 54 devotees travelled by bus and another 7 by car. How the Canada Bus Yatra came about is truly a miracle and a demonstration of Maa's Divine Grace and guidance ! In the past, whenever Maa has arrived in NJ directly from India, devotees from Canada have always travelled to NJ by car: From that perspective, this was the first Bus Yatra to New Jersey ! This has never happened before !

But as I mentioned earlier, this whole Bus yatra was a miracle and Maa's magic hand was behind it. Let's see how Maa was quietly working through various people to make it all happen, just like a puppet master !

Miracle 1 : Origin of the Idea of the Bus

There were only a few days notice to organize a trip to NJ. Normally each family would drive by themselves in their own cars, a journey of approximately 9-10 hours. Hansaben suddenly had an idea that it would be good if the leaders of Toronto Dhyan Kendra could arrange for a bus for the devotees. She approached Vikasbhai to see if such a bus could be arranged. Given the circumstances that this trip

was very last minute and that it was a long weekend, this idea did not seem feasible at all. But in the end, it somehow all worked out.

On the day we had Maa's darshan, we found out an astonishing secret. Vimlamasi said in her speech that Maa first contacted her before anybody else in Canada and told her to come to NJ. Vimlaben said to Maa, how can I come at the last minute ? Maa then said, why don't you take a bus ! Now Vimlamasi thought Maa must be joking and soon forgot about the bus idea. It was only until after it all happened that Vimlamasi realized the power of Maa's words ! It is said that when a Saint utters any word, it comes true. Hence the idea of the bus was secretly Maa's all along and she all made it happen !

Miracle 2 : Finding a bus at the last minute during a long weekend holiday

After the idea was floated by Hansaben, several members started looking for a bus. But guess what ? No one was able to find a bus since it was the long weekend ! At this point, it was decided to cancel the whole bus idea. Then all of a sudden, Anilbhai informed Vikasbhai that he found a bus out of the blue ! It was really hard to believe ! In all of Toronto only one bus was found to be available ! How was Anilbhai suddenly able to find such a bus when no one else was able to ? This was indeed none other than Maa secretly working in the background !

Miracle 3 : The Cost of the Bus

We only had a couple of days to finalize and organize the trip ! When Anilbhai inquired about the price of the bus, it was unusually lower than normal ! It was such a good price, that we had to ask ourselves, was this a scam ? Maybe the bus was old, broken down and in bad condition. Anilbhai then contacted PK uncle who has a lot of experience in booking buses. They met the bus operators and PK uncle reviewed the contract in detail and asked excellent questions. In the end, he was confident this was a legitimate service and that the bus should be booked ! One other bus company quoted their normal price as almost double the price we got ! Now who secured this incredible low price ? It was Maa again working secretly behind the scenes !

Miracle 4 : The Issue of the Driver Only Being Able to Drive 12 hours

While booking the bus, another major problem arose. The driver would be able to drop us off at Devangbhai's house but he would not be able to take us back to the hotel ! This is because of strict driving laws where a driver can-

not log more than 12 hours. How were 54 people going to get back to the hotel after the Satsang ? This was a huge problem ! By the grace of Maa, the driver himself proposed a solution ! He said that another driver could pick us up from Toronto and drive all the way to the border. Then he himself would take over from the border. This would solve the problem. No one could have thought of that idea. Who made this possible ? Again, Maa was mysteriously solving each of our problems !

Miracle 5 : How to Fill the Bus up ?

Now that we found the bus which could hold 54 passengers, another big question arose. Would we have enough people to justify the hiring of the bus ? What if only 30-40people were interested ? Then what ? The cost would be too high per person. Vikasbhai then sent a message to the Toronto Dhyankendra asking how many people would be interested in taking the bus. In less then 30 min, 54 people had indicted they wanted to come by the bus ! Not one person more or one person less ! That was unbelievable ! There were just enough seats for those Who were interested ! How is that possible? It was as if Maa herself had chosen who she wanted to go on the bus !

Miracle 6: US and Canada Border Processing

Once the trip was finalize and we set off, there was the question of what would happen at the border ! When we arrived at the border, everyone was nervous ! Even the driver ! US customs can be very tough ! Normally, to process a full bus of 54 people, it usually takes about 1 hour ! And they ask lots of questions ! By the grace of Maa, everyone was processed in just 15 minutes ! That was unbelievable ! The officers did not ask any difficult questions and no one had a hard time ! On the return trip back to Canada, another wonderful thing happened ! The border officers again processed the entire busload of us in just 15 minutes ! They did not ask any difficult questions! Again, we see Maa's secret work at play.

Miracle 7: Finding a Hotel at the last minute

Now that the bus was secured and the trip finalized, there was also the question of how to get a hotel booking for everyone. It was only a couple days left and it was a long weekend. As you know, rates are more expensive during the long weekend and when you book last minute! Well, another astonishing thing happened. We had asked Rajubhai of Perth, Ontario, who is a

motel owner in Canada if he could help to find us a hotel near Devangbhai's house: After doing much research, Rajubhai stumbled upon a motel that was 30 min away from Devangbhai's house ! And guess what ? After talking to the owner, Rajubhai discovered that he was a childhood friend of his and they knew each other ! As a result of the friendship, Rajubhai was able to secure the motel at almost 50% off regular price ! This was unbelievable ! How could we get such an unbelievable discount ? You guessed it, Maa's magic hand was at work !

Miracle 8: Sign that Maa and Prabu were with us

Finally, a most interesting incident happened. When we signed the contract, the bus company said it was a 54-passenger bus and we had booked exactly 54 people! When the bus came to pick us up and everyone sat in the bus, we discovered that the bus was actually a 56-passenger bus! We had 2 extra seats! Guess who those seats were for ? They were for Maa-Prabhu ! That was a sign that Maa Prabhu was telling us that they were with us in the bus all the way ! Jai Krupalu Maa !

Thank you Maa ! Thank you Prabhu !

Hey Maa Prabhu, it was your idea of arranging a bus ! It was you who decided that 54 devotees should come and have your darshan by bus ! It was you would made everything possible ! You worked through various different people to finalize everything ! Thank you Maa Prabhu for arranging such a beautiful yatra to have your Darshan ! You protected your devotees along the way ! No harm or difficulty came to anyone during the trip ! The entire trip we sang prathnas, sang dhoons with Dholak and manjira ! We played games and shared speeches and stories of Maa Prabhu! We had not a single worry ! Just like a mother worries for the welfare and safety of her children, you single handedly solved all of our problems !

just imagine, if Pujya Maa takes this much care, effort and love to organize such a beautiful yatra for all dear bhaktas, imagine what she must be doing for the lives of each and every one of us ! Unless we are vigilant, we will not be aware of the mysterious ways in which Pujya Maa protects us and makes our life safe and blessed !

Maa, May you always protect and guide us across this Samsara, this ocean of life and may we all obtain the ultimate goal of life, which is to be re-ununited with you Pujya Maa.

–Shri Hitesh
(Canada)

॥ Direct Vision of Divine Mother ॥

An impatient wait for many devotees who had not received direct darshan of Pujya Maa for.the past three and a half years was coming to an end on April 8, 2023. There were many who were unable to visit India and have darshan of Pujya Maa in these past few years. Their prayers were now being answered by that benign Divine Mother. She had been with all of them through their thick and thin while being present in her unmanifested form at every moment of their life, but a direct vision of that Divine Mother was something different. Hearing stories about Pujya Maa from those who had visited India was one thing but seeing her in person brings alive a very different emotion in a devotee. Pujya Maa was welcomed by the hosts at their home and while we waited quietly in an adjoining tent to the house, the loud bursts of our heart-throbbing in those final moments must have been enough to draw the exalted Divine Mother towards us. She stepped into the covered enclosure with a beaming smile, looking around to see each and every devotee who was present. Each one of us reciprocating in our own way, bowing down to her as she stepped

in, with a smile on our faces and a tear in our eyes. My hair stood at end with this first glimpse of Pujya Maa after a long time. She was radiant, full of laughter, in her white saree and a sweater on that cold evening, clasping the small photo-frame of her beloved Guru, as she slowly walked towards her seating.

The group of devotees jumped in euphoria when she decided to walk in the opposite direction of her seat to see all the devotees seated at the other end of the tent. The look was festive in the tent with colored drapes and beautiful ornaments hanging around the walls. Devotees from Canada and USA were gathered in their best attires and spirit for that occasion. They jumped around Pujya Maa, clapped, and danced as she walked all through the end of the hall and then returned to her seat. She was welcomed by children with flowers and then she wrote of her purpose to visit the west to see us all who had been away for such a long time. The truth was she was giving us her first darshan after so many years driven by her love, compassion, and grace. The Supreme Divine Mother was seated right in front of us and visible to everyone. Each one of us trying to absorb every bit of her Divine Bliss she was offering through

her darshan.

The evening began with the chanting of the Om Mantra on which we meditated for about 15-20 minutes. This was immediately followed by two devotees (Rajubhai and Daksheshbhai) welcoming the newly published books and videos of Pujya Maa's yatra to Dashrathanchal in 1992. They had both accompanied Pujya Maa on that yatra to the holy mountain where Pujya Shri Yogeshwar had conducted intense sadhana and they spoke at length of their experiences during that pilgrimage. Rajubhai mentioned that Pujya Maa exemplified Guru Bhakti: fearlessness, compassion, penance, and a natural ease throughout the pilgrimage. Pujya Maa would wonder who would be thinking for those army soldiers who they met on their way or sadhus passing by and would ask devotees to give them snacks. She then showed them another spectrum of this and mentioned that food was not the only thing that helped one survive. Daksheshbhai mentioned about Pujya Maa's deep love, worship, and devotion for her Guru. She exemplified penance by deciding to climb the mountain without shoes and had taken up a dry fast for that entire pilgrimage. He noted that while she chose a difficult path for herself, she

removed the stones on his journey through life and had lifted him out of many troubles.

Hemaliben and Arpitaben spoke about their unique experiences of a pilgrimage with Pujya Maa and 41 other women devotees in February. They made special note of Pujya Maa's desire to give everything possible to them during that pilgrimage, her majestic love for all and message of life. Rakshitaben spoke about the 8Oth year celebration of Pujya Maa at Swargarohan and about Maa's message of living life without boundaries. Anjanaben and Jayuben sang poems written by Pujya Maa during their pilgrimage in February. These were interspersed with two videos of Pujya Maa's yatra to Dashrathanchal in 1992, a video from 1988 of Pujya Maa singing Lilamrut and explaining the verses, a video of fulwadi yatra to Swargarohan, Haridwar and Kapura from 2016, and a video of Pujya Maa's 80th year celebration at Swargarohan. All this for about five hours and Pujya Maa remained seated visible to all of us during this time. Pujya Maa concluded the satsang that evening by giving prasad to all the attending devotees. We all gathered in the main hall and soon saw Pujya Maa walk across the hall with the Swaroop of Pujya Shri Yogeshwar

as she disappeared into her room.

The unmanifested presence of Pujya Maa can be greatly appreciated during times when she cushions our life and reminds us of her presence when impediments are removed. Such experiences were a plenty in the past three and a half years. This darshan of Pujya Maa in person, however, brings greater joy and a never-ending desire to behold her in that form permanently. This can be greatly cherished, and it reminded me of Pujya Shri Yogeshwar at that time. His only goal was to behold the Divine Form of Maa Jagadamba in person such that he could speak with her whenever he wanted. He penned this goal of life in his autobiography and eventually achieved that grace of Maa Jagadamba. That day, I marginally understood his goal when I had the darshan of Pujya Maa in person after such a long time. I prayed for such a celebration to continue within me incessantly. Glories be unto that majestic, graceful, and loving Divine Mother and we pray that she showers her blessings on us by always providing her darshan.

–Shri Pratik Smart

(U.S.A)

॥ An Unique Darshan of Maa ॥

"Nothing else is necessary but
true love, sincerity and patience."

–Swami Vivekananda.

On April 3rd we received the wonderful news that P Maa had arrived in North America! The very next day on 4th we received the amazing news that there was going to be a satsang on April 8th in New Jersey at Devangbhai's house.

Many devotees in Toronto wanted to attend this satsang. In the past when we used to go to New Jersey each family would drive the 10 hours by car. This time it seems that P.Maa inspired us and instead of going by cars, a bus was arranged to take 54 people from Toronto to New Jersey. We have been on many bus yatras in the past. One was to Florida, many times we haw been to Niagara Falls and there was one yatra to the east coast of Canada that was done by bus. This was the first time that we were going by bus to New Jersey.

The bus left Toronto at about 5:30 a.m on Saturday, April 8th. On the way to the border, we sang the 2 baavnis, Amone gyan.., Ishwar stuti and Varad Hasta. We arrived at the border at around 7.25 a.m we thought that it would at least take an hour to get through the border. Instead, we were all processed by US customs and back

on the bus at 7:35 a.m It was a miracle! No one expected 54 people to get through US customs so quickly and without any delay. Thank you, P. Maa, for letting us cross the border so quickly.

During the busride to New Jersey, we sang bhajans and played antakshari. To save time We eat breakfast and lunch in the bus. We arrived at Devangbhai's house just before 3 p.m unloaded the bus, and we all got ready for P. Maa's Swagat and satsang. P. Maa arrived just before 4 p.m and we greeted her with bhajans and garba. It was so nice to have this first Darshan of P. Maa after so long.

Devangbhai had arranged for a tent in his backyard which was used as a satsang hall. The hall was decorated beautifully and at the top was a banner that had an Om and underneath it was written "Darshan Parva 2023".

While we were waiting for P. Maa to come to the hall, we were singing bhajans and dhuns. When P. Maa entered the hall, instead of going to her bethak at the front, she went to the back of the hall to see all the devotees who were in the back sitting on chairs. P. Maa looked so joyful ! P. Maa was a vision of love, she was very happy to see us after a long time.

Before P. Maa sat on her bethak she told us that She was so happy to see us here and to have our Darshan. So surprising and so much love in those words P.Maa asked us to sit for meditation. Many kept their eyes dosed during the meditation. I had kept my eyes opened and

kept my focus on P Maa. I prayed to P. Maa to help me keep this darshan in my memories. Please purify my eyes so I can see you all the time. P Maa always protect me, always guide me, always be with me.

Pujya Maa first showed a video of the 2016 fulwadi yatra at Swagarohan, small and little the fulwadi were at that time. We were able to see all the activities happened during that time It was so nice to see and relive memories with P. Maa.

One of the main purposes of this satsang was the release of ‘Pagal na Pagle’ video- This video is the yatra up Dashrath mountain that P. Maa had done in May of 1992. We were fortunate to have two of the yatris present. Both Rajubhai and Daksheshbhai. They both spoke very well about their experiences Rajubhai spoke about how P. Maa was determined to climb mountain without any food or water. Daksheshbhai gave a great analogy of car with flat tires and very little fuel climbing up a mountain.

We saw the first two parts of the video. The way that Hemalbhai had edited the video was amazing. Every scene has been edited in such a way that there are many details that can be missed the first time watching. These videos have been produced in such a way that you would want to watch them again and again. The speeches and the video showed that P. Maa has for the love Prabhu Yogeshwarji. We also see the importance of Dashratha chal Mountain

in Prabhu's spiritual journey.

P. Maa has entered her eightieth year of life as of November 13/2022. Samitbhai had recently completed the New York marathon in November and a few days later was in Swargarohan. P. Maa showed us a video of Samitbhai, Rakshitaben and P. Maa running, Jogging in Swargarohan. In the video there were signs saying, "80 not out" P. Maa was showing us that age is only a number and there are no boundaries or limits on what we can do.

We also heard about P. Maa's recent yatra (Sannidhi Parva) to UttaraKhand and Kurukshetra. Many of the yatris from USA were present. Some of them told us about their experiences and shared some of the new padas that P. Maa had written in the yatra. One lesson I learned is that we are all birds trapped in golden cages of worldly life. When we go to P Maa, we are truly free. When we depart from P. Maa we go back to our golden cages of worldly life.

Finally, we watched the final edited video of 'Shri Yogeshwar Lilamrut' that was sung by P. Maa in Los Angeles in 1988. Hemalbhai had added new swaroops of Prabhuji as well as new animation The animation helped to describe certain events in Prabhuji's life as per the Lilamrut verses.

In both 'Pagal na Pagle' and in 'Lilamrut' video it is great to see P. Maa speaking and singing. These videos are very precious to us

as we can see the type of love and devotion that P. Maa has for Prabhuji. Something that was very memorable that P. Maa had said in Pagal na Pagale video was, "Do not be addicted to bad things instead be addicted to Maa."

The satsang ended after 5 hours but it did not seem that long. Time had gone very fast. After dinner we went to the motel to stay at the night. The next day Devangbhai and Arpitaben came to the motel to send us off back to Toronto. They also came with prasad from P. Maa. Thank you Devangbhai and Arpitaben for being great hosts. We did not expect this.

We left for Toronto after 10am and everyone on the bus was still full of joy and feeling bliss after having P. Maa's darshan. Crossing the border into Canada also took around 15 minutes. Thank you, P. Maa, for helping us out like this. During the bus ride back to Toronto P. Maa was in contact with us every couple of hours making sure we were all ok. Thank you, P. Maa, for protecting us during this yatra. Thank you for inspiring us to work together during this yatra. We all did not want this weekend to end. We did not want to go back to our worldly lives. Every satsang and darshan with P. Maa is different and unique Thank you, P. Maa, for giving us so much of your precious time. We hope you come to Toronto soon. Jay krupalu Maa !

–Shri Dharmesh Mistry

(Canada)